

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

27. maj 2002

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 31. maj 2002 –
dagsordenspunkt rådsmøde (beskæftigelses- og socialministre) den 3. juni
2002 – vedlægges Beskæftigelsesministeriets og Socialministeriets notat om
de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

P. H. Orskov

Aktuelt notat

Beskæftigelsesministeriet
Socialministeriet

LDJ/LOL
Int. kt.

22.MAJ 2002

Sag nr. 7113-0036

**Aktuelt notat vedr. Rådsmøde (beskæftigelses- og socialministre) den 3. juni 2002
i Luxembourg.**

Dagsordenen forventes at se ud som følger:

1. **Forårstopmødet i Barcelona**
- *Information fra formandskabet* Side 3

2. **Kommissionens henstilling vedrørende de brede økonomiske retningslinier for medlemstaternes og Fællesskabets økonomiske politik i 2002**
- *Udveksling af synspunkter* Side 5
KOM(2002)191

3. **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning vedr. en modernisering af rådsforordning 1408/71 vedr. koordination af sociale sikringssystemer**
- *Generel indstilling om afsnit I og II* Side
KOM(1998)779

4. **Forslag til Rådets forordning vedr. en udvidelse af rådsforordning 1408/71 til også at omfatte tredjelandsstatsborgere, som p.g.a. deres nationalitet ikke er dækket af forordningen**
- *Generel indstilling* Side 10
KOM(2002)59

5. **Det Europæiske Andelsselskab (SCE)**
KOM(1991)273
KOM(1993)252
(Hjemmel: artikel 308)
 - a) **Forslag til rådsforordning vedr. en statut for SCE**
- *Generel indstilling* Side 13
 - b) **Forslag til Rådets direktiv, der supplerer statuten for SCE, for så vidt angår medarbejderindflydelse i SCE**
- *Generel indstilling* Side 17

6. **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 83/477/EØF vedr. beskyttelse af arbejdstagerne mod de risici, der er forbundet med udsættelse for asbest under arbejdet**
(Hjemmel: artikel 137, stk. 2 TEU)
- *Fælles holdning*
KOM(2001)417 Side 23
7. **Udkast til rådsresolution om Fællesskabets strategi for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen 2002-2006**
- *Vedtagelse* Side 27
8. **Udkast til rådsresolution om kvalifikationer og mobilitet**
- *Vedtagelse* Side 30
9. **Integration af kønspektivet i EU's politikker**
a) **Kønsaspektet i miljøpolitikken**
b) **Kønsaspektet i landbrugspolitikken**
c) **Dimensionen mænd/kvinder i forbindelse med strukturfondene**
- *Information fra formandskabet* Side 33
10. **Vold mod kvinder**
a) **Undersøgelse af fænomenet vold mod kvinder i medlemslandene**
b) **Guide om god praksis vedr. bekæmpelse af vold mod kvinder**
- *Præsentation ved formandskabet* Side 35
11. **Rapport om den sociale beskyttelse 2002**
- *Præsentation* Side 37
12. **Den anden verdenskonference om aldring**
- *Information fra formandskabet* Side 38
13. **Information om formandskabets aktiviteter vedr:**
- *Ministerkonferencen for ministre med ansvar for social sikring i Europa og Latinamerika*
- *Den europæiske kongres vedr. handicap*
- *Resultater af andre konferencer og seminarer* Side 39
14. **Eventuelt**
- *Præsentation ved Kommissionen*
a) **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv vedrørende arbejdsforhold for vikararbejdere**
KOM(2002)149 Side 40
b) **Forslag til Rådets henstilling vedrørende anvendelse af lovgivningen om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen på selvstændige**
KOM(2002)166 Side 46

Dagsordenens punkt 1:**Forårstopmødet i Barcelona***- Information fra formandskabet***1. Baggrund**

Det Europæiske Råd (DER) holdt møde den 15.- 16. marts 2002 i Barcelona. I overensstemmelse med beslutningen på DER Lissabon i 2000 omhandlede også dette forårstopmøde vækst og beskæftigelse.

DER i Barcelona blev ikke det "beskæftigelsestopmøde", som det spanske formandskab havde håbet på, men der blev dog vedtaget nogle konklusioner af relevans for beskæftigelsesområdet.

2. Indhold

Under overskriften "**Aktive politikker for fuld beskæftigelse: flere og bedre job**" er beskæftigelsesområdet anført i formandskabets mødekonklusioner som ét af tre større prioriterede indsatsområder, der "har brug for en særlig impuls, da de spiller en central rolle for, at der kan skabes et ægte fælles økonomisk område og EU's mål opfyldes på lang sigt" (øvrige områder præsenteres under overskrifterne *sammenkobling af de europæiske økonomier og en konkurrencepræget videnbaseret økonomi*).

DER henviser til, at fuld beskæftigelse i EU er kernen i Lissabon-strategien og det vigtigste mål for den økonomiske og sociale politik, hvilket indebærer, at der skal skabes flere og bedre jobs. Der må ifølge konklusionerne derfor fortsat lægges særlig vægt på reformer af beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikken.

Mere konkret peger konklusionerne på to hovedområder: En styrket beskæftigelsesstrategi og fremme af kvalifikationer og mobilitet i Den Europæiske Union.

En styrket beskæftigelsesstrategi

DER peger blandt andet på følgende, for så vidt angår revision af beskæftigelsesstrategien:

- Luxembourg-strategien har bevist sin nytte. Midtvejsrevisionen af strategien i 2002 skal bygge på strategiens hidtidige resultater og indarbejde Lissabon-målsætningerne.
- Strategien skal forenkles, navnlig ved en reduktion af antallet af retningslinier, uden at det går ud over effektiviteten.
- Strategien skal have en tidsplan, der passer med Lissabon-processens 2010-tidshorisont, idet der blandt andet skal være en midtvejsevaluering i 2006.
- Strategien skal styrke arbejdsmarkedets parter rolle og ansvar i forbindelse med udmøntningen og overvågningen af retningslinierne.
- Strategien skal fokusere på at øge beskæftigelsesfrekvensen ved at fremme beskæftigelsesegnetheden og fjerne hindringer og negative incitamenter, der afholder folk fra at tage arbejde eller forblive i arbejde. Der er behov for et stærkt samspil mellem arbejdsmarkedets parter og de offentlige myndigheder.

Omsat til de aktuelle beskæftigelsespolitikker betyder dette ifølge DER blandt andet, at skattebyrden først og fremmest bør lettes for de lavtlønnede, at skatte- og overførselsindkomstsystemerne skal tilpasses, således at det kan betale sig at arbejde, at de nationale arbejdsmarkedsinstanser og overenskomstforhandlingsystemer bør tage højde for sammenhængen mellem lønudvikling og situationen på arbejdsmarkedet, at medlemsstaterne opfordres til at se nærmere på reglerne for ansættelseskontrakter, at medlemsstaterne bør fjerne de negative in-

citamenter, der afholder kvinder fra at deltage i arbejdsmarkedet, og **at** det skal gøres mindre attraktivt at gå på pension tidligt.

s. 4/47

Fremme af kvalifikationer og mobilitet

DER kvitterer for, at arbejdsmarkedets parter har vedtaget fælles rammer vedrørende livslang udvikling af kompetencer og kvalifikationer, og parterne opfordres til at fastlægge de konkrete strategier således, at de støtter Lissabon-strategien. Parterne opfordres videre til årligt at udarbejde en rapport om deres indsats, der kan forelægges direkte på det sociale topmøde.

DER udtrykker tilfredshed med Kommissionens handlingsplan om kompetencer og mobilitet. Handlingsplanen vedrører initiativer, der skal fjerne hindringerne på de europæiske arbejdsmarkeder inden udgangen af 2005, og DER opfordrer Rådet til at tage de nødvendige skridt til gennemførelse af de foreslåede foranstaltninger i praksis.

DER peger på områder, der særligt skal sættes på: **At skabe de lovgivningsmæssige forudsætninger for at sikre reel mobilitet for alle, der er involveret i uddannelse, forskning og innovation, at mindske de lovgivningsmæssige og administrative hindringer for anerkendelse af faglige kvalifikationer, at sikre at alle borgere er veludrustede med grundlæggende færdigheder, og i relevant omfang at øge mulighederne for at overføre rettigheder til social sikring, herunder pensionsrettigheder, overalt i EU.**

Herudover fremhæver DER to konkrete tiltag til iværksættes: Indførelse af et europæisk sygesikringskort (Kommissionen fremsætter forslag herom inden mødet i DER til foråret 2003) og etablering af et "one-stop-websted" inden udgangen af 2003 med oplysninger om jobmobilitet.

Dagsordenens punkt 2:

s. 5/47

Kommissionens henstillinger vedrørende de overordnede økonomiske retningslinier for Medlemstaternes og Fællesskabets økonomiske politik i 2002

KOM(2002) 191

- *Udveksling af synspunkter*

1. Baggrund

Det Europæiske Råds konklusioner om forberedelsen af udarbejdelsen af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (Board Economic Policy Guidelines = BEPG), Kommissionens anbefalinger for 2002 til de overordnede økonomisk-politiske retningslinier og udtalelser fra Beskæftigelseskomitéen og Komitéen for Social Beskyttelse herom.

2. Indhold

De overordnede økonomisk-politiske retningslinier er det centrale element i samordningen af den økonomiske politik i Fællesskabet. Kommissionens udkast indeholder generelle retningslinier og landespecifikke retningslinier. De generelle retningslinier henvender sig til alle medlemslandene. Inden for denne generelle ramme retter de landespecifikke retningslinier anbefalinger til de enkelte medlemslandes offentlige finanser, arbejdsmarkeder og produktmarkeder og vedr. overgangen til vidensbaseret økonomi.

I den generelle del fremhæves og anerkendes det, at arbejdsmarkedsudviklingen har nydt godt af de allerede iværksatte reformer. Der er fortsat udfordringer og behov for reformindsats på fire områder:

- fremme af flere og bedre jobs,
- forøgelse af beskæftigelsesfrekvenser,
- nedbringelse af ledigheden,
- nedbringelse af mismatch.

For så vidt angår de landespecifikke retningslinier, anbefaler Kommissionen for Danmarks vedkommende, at det sikres, at det kan betale sig at arbejde. Dette skal ske ved at fortsætte reformerne af overførselsindkomssystemerne og yderligere at mindske skatten på arbejde, især for lav- og mellemindkomsterne.

Beskæftigelsesudvalgets udtalelse koncentrerer sig om de områder af BEPG, der ligger inden for udvalgets område, herunder retningslinierne for beskæftigelse 2002, henstillingerne til medlemslandene m.v. og omfatter ikke de landespecifikke anbefalinger.

I de generelle bemærkninger fremhæver beskæftigelsesudvalget, at det er enig i de skitserede udfordringer i BEPG. Der skal skabes et policy mix, der genskaber og sikrer holdbar vækst, hvilket kræver en balanceret indsats under inddragelse af såvel den økonomiske politik som arbejdsmarkeds- og socialpolitikken.

Udvalget er særlig tilfreds med, at anbefalingerne understreger vigtigheden af at skabe flere og bedre jobs, højere erhvervsfrekvenser og indsats mod langvarig ledighed. Der er gjort fremskridt - som omtalt i Fællesrapporten for 2001. Udvalget er imidlertid enig i, at der er behov for yderligere indsats for at opnå de erhvervs- og beskæftigelsesfrekvenser, der blev fastlagt i Lissabon og Stockholm. I Beskæftigelsespakken 2001 og i den fælles rapport fra Rådet og Kommissionen om forøgelse af erhvervsfrekvenser og fremme af aktiv aldring behandles denne problemstilling. Udvalget finder, at BEPG bør omtale og støtte denne indsats.

Beskæftigelsesudvalget noterer sig, at BEGP er selektiv i omtalen af indsatsen bag den positive udvikling og anfører, at der bør foretages en klar henvisning til de omfattende forpligtigelser, der er indeholdt i beskæftigelsesstrategien.

Beskæftigelsesudvalget er enig i de specifikke udfordringer, som ligger i at styrke arbejdsmarkederne og i den forbindelse, at fokus skal være på flere og bedre jobs og øget erhvervsdeltagelse, særlig for ældre og kvinder. I den forbindelse er Beskæftigelsesudvalget også enig i, at der bør foretages en eksplicit fremhævelse af nødvendigheden af gennemførelsen af retningslinierne for beskæftigelse og henstillingerne til medlemslandene vedrørende gennemførelsen af arbejdsmarkedsreformer. Udvalget ønsker samtidig en stærkere fremhævelse af strategiens omfattende forpligtigelse for landene med hensyn til at øge erhvervsdeltagelsen og henstiller, at der anvendes en tilsvarende omfattende metode til evaluering af indsatsen.

Udvalget fremhæver, at parterne har en vigtig rolle at spille vedrørende arbejdsmarkedsreformer og fornyelse af arbejdets organisering for at sikre en balanceret tilgang til fleksibilitet og sikkerhed og fremme af tilpasning til forandring. Denne rolle burde klarere anerkendes i de relevante sektioner i retningslinierne.

I relation til de konkrete anbefalinger understreges det af udvalget, at en styrkelse og effektivisering af den aktive arbejdsmarkedspolitik kræver en fortsat modernisering af den offentlige arbejdsformidling. I anbefalingen bør også nævnes behovet for integration af personer, der er i fare for at blive marginaliseret. Endelig finder udvalget vedrørende anbefaling nummer seks om kønsforskelle, at der er behov for en øget indsats ud over børnepasning for at fremme et bedre samspil mellem familie- og arbejdsliv.

Udvalget hilser anbefalingerne velkommen i relation til afsnit 3.7 om fremme af en vidensbaseret økonomi. Indsatsen må støttes af øgede investeringer i human kapital.

Endelig finder udvalget, at der må iværksættes konkrete skridt for at synkronisere de to sæt retningslinier, d.v.s. retningslinierne for beskæftigelse og de overordnede økonomisk politiske retningslinier, fra og med 2003.

I udtalelsen fra Komitéen for Social Beskyttelse lægges der vægt på, at BEGP i lyset af Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000 i stærkere grad burde reflektere vigtigheden af de socialpolitiske mål. BEGP burde være et centralt instrument med henblik på sammenhængen mellem økonomi, beskæftigelse og socialpolitik - den såkaldte politiske trekant, som hidrører fra DER Lissabon.

Dette burde også indebære en højere grad af anerkendelse af det arbejde, der foregår inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode i relation til bekæmpelse af fattigdom og social udelukkelse samt vedrørende sikre og bæredygtige pensioner med henblik på endemålet om at skabe en større sociale sammenhæng, som blev fastlagt i Lissabon.

3. Danske regler

Der findes ingen tilsvarende danske regler.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer fastlægges i overensstemmelse med artikel 99, stk. 2 i TEU. Medlemslandene skal i henhold til traktaten betragte deres økonomiske

politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet med henblik på s. 7/47 at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål.

De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer er det centrale instrument i den økonomisk-politiske samordning i EU, og regeringen er derfor enig i, at disse må gennemføres på fællesskabsplan.

5. Høring

Beskæftigelseskomiteens udtalelser og den Socialpolitiske komites udtalelser er den 23. maj sendt ud til orientering samt bemærkninger i Specialudvalget vedr. arbejdsmarkedet og sociale forhold.

6. Tidligere forelæggelse

Kommissionens anbefalinger for 2002 til de overordnede økonomisk-politiske retningslinier har været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFINs møde den 7. maj 2002. Udtalelserne fra de to komitéer har ikke været forelagt.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle forhold

De overordnede økonomisk-politiske retningslinier for 2002 og udtalelserne har ikke i sig selv statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

De overordnede økonomisk-politiske retningslinier for 2002 og udtalelserne har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Dagsordenens punkt 3:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om koordinering af de sociale sikringsordninger, forenkling af forordning nr 1408/71, afsnit I og II.

KOM (1998)779

- *General orientering*

1. Baggrund

Kommissionen forelagde i 1998 et forslag til forordning med henblik på at forenkle og modernisere forordning nr. 1408/71. Dette forslag blev gennemgået under det finske, portugisiske, franske og svenske formandskab. På grund af vanskelighederne med at godkende forslaget i sin helhed gav Det Europæiske Råd på sit møde i Stockholm den 23.-24. marts 2001 Rådet mandat til at fastlægge en række parametre med henblik på at modernisere forordning nr. 1408/71 og således gøre det muligt for Rådet og Europa-Parlamentet at fremskynde vedtagelsen af forordningen.

Det belgiske formandskab udarbejdede en række parametre, der blev forelagt Rådet (social- og beskæftigelsesministre), som godkendte dem den 3. december 2001. Rådet opfordrede ligeledes det spanske formandskab til at udarbejde en tekst, der indeholder de almindelige bestemmelser og bestemmelser om, hvilken lovgivning, der skal anvendes (afsnit I og II i Kommissionens forslag). Formålet var at give også de kommende formandskaber mulighed for at fortsætte arbejdet med modernisering af forordningen.

Det Europæiske Råd amandede på sit møde i Barcelona den 15.-16. marts 2002 om, at der ufortøvet arbejdes videre med reformen af forordning nr. 1408/71, således at den nye forordning kan vedtages inden udgangen af 2003.

Forordningen kan først vedtages, når samtlige parametre er udmøntet og hele forenklingsslaget er færdigbehandlet. En vedtagelse vil ske med hjemmel i TEF-artiklerne 18, 42 og 308 i fælles beslutningsstagen med Europa-Parlamentet, idet Rådet træffer afgørelse med enstemmighed under hele den i artikel 251 omhandlede fremgangsmåde.

2. Indhold

I overensstemmelse med Rådets mandat af 3. december 2001 har det spanske formandskab udarbejdet en ny tekst til afsnit I og II på grundlag af Kommissionens forslag, som det i videst mulige omfang har holdt sig til, idet der ligeledes er indført nogle ændringer som følge af de godkendte parametre.

Afsnit I indeholder de almindelige bestemmelser (definitioner, personkreds, sagligt anvendelsesområde, ligebehandling, igesætning af indtægter, ydelser og forhold, sammenligning af perioder, ophævelse af bopælsbestemmelser, forholdet mellem forordningen og andre koordinationingsbestemmelser og forbud mod dobbeltlydelser).

Afsnit II indeholder bestemmelser om, hvilken lovgivning, der skal finde anvendelse (udstarende personale ved diplomatiske missioner og konsulater samt hjælpeansatte ved De Europæiske Fællesskaber).

Det vil af en forklarende note til forslaget til afsnit I og II fremgå, til hvilke dele af disse afsnit medlemslandene har forbehold, der relaterer sig til udmøntningen af de efterfølgende afsnit til forordning.

For Danmarks vedkommende er der taget et forbehold til afsnit I, (sammenlægning af perioder), således at en dansk tilslutning til denne bestemmelse er betinget af, at derved udmøntningen af de parametre, der berører de specifikke bestemmelser i afsnit III indsættes bestemmelser, der tager hensyn til de særlige forhold, der kendetegner bopælsbaserede ordninger.

Da en retsakt kun kan vedtages endeligt som en helhed, vil en delvis tilslutning ifølge sagens natur kunne tages op igen til fornyet drøftelse på et senere tidspunkt, alt efter hvordan hele retsakten kommer til at se ud.

Den tekst, der skal forelægges Rådet den 3. juni 2002, vil blive indledt med en orienterende note om, at delegationernes accept af afsnit I og II er betinget af, at der senere kan opnås enighed om retsakten i sin helhed.

3. Danske regler

Gennemførelsen af formandskabets forslag til afsnit I og II vil ikke indebære ændringer i dansk lovgivning.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I formandskabets forslag til afsnit I og II redegøres der ikke for forslagens overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Regeringen finder desuagtet, at formandskabets forslag er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

5. Høring

Formandskabets forslag til udmøntning af afsnit I og II har ikke været til høring i Specialudvalget for arbejdsmarkedet og sociale forhold, idet der er tale om et delforslag, som bygger på de parametre, som er godkendt i Rådet.

6. Tidligere forelæggelser

Forenklings- og moderniseringsforslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøderne den 29. november 1999, 6. juni 2000, 11. juni 2001 og 8. oktober 2001 til orientering.

Forslag til parametre har været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for Rådsmødet den 3. december 2001 til forhandlingsoplæg.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Det foreliggende forslag til afsnit I og II skønnes ikke at medføre statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det foreliggende forslag til afsnit I og II skønnes ikke at medføre samfundsøkonomiske konsekvenser.

Dagsordenens punkt 4:

Forslag til Rådets forordning vedr. en udvidelse af rådsforordning 1408/71 til også at omfatte tredjelandsstatsborgere som p.g.a. deres nationalitet ikke er dækket af forordningen

KOM (2002)59

- *Generel indstilling*

1. Baggrund

Rådet (Social – og beskæftigelse) vedtog den 3. december 2001 parametre med henblik på modernisering af EF – frd. Nr. 1408/71, og heri lå bl.a., at drøftelsen om udvidelsen af anvendelsesområdet til at omfatte tredjelandsstatsborgere ville finde sted sideløbende med drøftelsen af moderniseringen af forordningen.

Kommissionen vedtog derfor på sit møde den 6. februar 2002 et forslag til udvidelse af bestemmelserne i EF – frd. Nr. 1408/71 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet KOM (2002) 59 endelig.

Kommissionens forslag tilsigter at udvide rækkevidden af bestemmelserne i EF – frd. Nr. 1408/71 til at omfatte tredjelandsstatsborgere. Forslaget erstatter Kommissionens forslag af 12. november 1997, som blev trukket tilbage. Dette forslag tilsigtede at opfylde kravet om ligebehandling af EU – statsborgere og tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold på Unionens område. Desuden havde det til formål at forenkle reglerne ved at nedbringe antallet af nationale og internationale instrumenter til forvaltning af koordineringen af de social sikringsordninger for denne kategori af personer, hvilket kunne nedbringe administrationsomkostningerne betydeligt. Ved det aktuelle forslag har Kommissionen understreget, at denne begrundelse for forslaget stadig er gældende.

Kommissionens forslag har hjemmel i afsnit IV, artikel 63, stk. 4 i TEF, idet Rådet (Social – og beskæftigelse) i sine konklusioner af 3. december 2001 besluttede, at anvende artikel 63, stk. 4 i TEF som retsgrundlag for en sådan udvidelse af forordningen. Forslaget til forordning skal vedtages efter proceduren i TEF artikel 67, hvorefter Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af EU – Parlamentet.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF – traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

2. Indhold

Forslaget tilsigter at lade bestemmelserne i EF – frd. Nr. 1408/71 gælde for de tredjelandsstatsborgere, som i henhold til den gældende forordnings artikel 2 og artikel 22a ikke allerede er dækket af forordningen på grund af deres nationalitet. En række tredjelandsstatsborgere er allerede omfattet af forordningens anvendelsesområde, nemlig statsløse, flygtninge og EU – statsborgeres familiemedlemmer og efterladte.

De tredjelandsstatsborgere, der omhandles i forslaget skal have lovligt ophold på en medlemsstats område, og dermed have midlertidig eller permanent opholdsret.

Forslaget i sig selv indebærer ikke udvidet adgang til mobilitet.

3. Danske regler

Der er ikke regler på området.

4. Nærheds – og proportionalitetsprincippet

Kommissionen henviser i forslaget til, at Det Europæiske Fællesskabs beføjelser skal udøves i overensstemmelse med artikel 5 i TEF. Det betyder, at i det tilfælde og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne så kan det gennemføres på fællesskabsplan. Forordningen er samtidig det instrument, der betragtes som det mest velegnede til formålet.

Regeringen er enig i, at forordningen er det mest velegnede instrument hertil.

5. Høring

Forslaget har været til drøftelse og skriftlig høring i Specialudvalget for Arbejdsmarkedet og sociale forhold.

KL har taget et generelt forbehold over for økonomiske konsekvenser, der vil kunne blive resultatet, hvis Danmark tilslutter sig forslaget ved en parallelaftale.

Amtsrådsforeningen har taget det forbehold, at eventuelle økonomiske merudgifter for amterne ved Danmarks tilslutning til forslaget vil blive behandlet i forhold til DUT – reglerne.

6. Tidligere forelæggelser

Forenklings – og moderniseringsforslaget til EF – frd nr. 1408/71 indeholdt også et forslag om udvidelse af forordningen til også at omfatte tredjelandsstatsborgere og i den forbindelse blev dette spørgsmål forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøderne den 29. november 1999, 6. juni 2000, 11. juni 2001 og den 3. december 2001.

Forslaget er i sin nuværende form forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet den 7. marts 2002.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget medfører hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen. Forslagets vedtagelse vil derfor ikke indebære ændringer i dansk lovgivning.

Såfremt tilsvarende regler ønskes gennemført i dansk lovgivning, er det, for så vidt angår de statsfinansielle konsekvenser, vigtigt at være opmærksom på, at Danmark allerede har indgået bilaterale socialsikringsaftaler med en række tredjelandsborgere, og der er således mange tredjelandsstatsborgere, der allerede har ret til sociale sikringsydelse, herunder til eksport af pensioner, på grundlag af bilaterale socialsikringsaftaler, som idémæssigt svarer til forslaget. Arbejdsløshedsdagpenge er dog typisk ikke omfattet af disse aftaler ligesom de kun i begrænset omfang koordinerer ret til sundhedsydelse.

Der er iværksat beregninger over, hvad en gennemførelse af tilsvarende regler vil betyde for Danmark både lovgivningsmæssigt og økonomisk, således at der kan skabes et klart overblik herover. Heri indgår, at forslaget ikke i sig selv indebærer udvidet adgang til mobilitet.

Det er dog den umiddelbare, skønsmæssige vurdering, at en udvidelse af forordningens personkreds til at omfatte tredjelandsstatsborgere, ville få en forholdsvis begrænset betydning i forhold til ydelser efter dansk lovgivning. Ved vurderingen heraf, er det også taget i betragtning, at der i forbindelse med udvidelsen af forordningens personkreds i det parallelt forhandlede forslag om forenkling af forordningen til ikke-erhvervsaktive personer, vil blive skabt mulighed for at tage særligt hensyn til de lande, som har et bopælsbaseret pensionssystem (som det danske).

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have samfundsøkonomiske konsekvenser.

Dagsordenens punkt 5a):**Ændringsforslag til Rådets forordning om Statut for Det Europæiske Andelsselskab**

KOM(1991)273

KOM(1993)59

*- Generel indstilling***1. Baggrund**

I foråret 1992 fremsatte Kommissionen et forslag til en statut om Det Europæiske Andelsselskab (SCE) bestående af en forordning om de generelle regler og et tilhørende forslag til direktiv om medarbejdernes indflydelse i et SCE. Formålet med forslaget var at åbne for samarbejde på tværs af grænserne mellem europæiske andelsselskaber og at eliminere de barrierer, der hidtil havde været inden for EU af juridisk og administrativ karakter. Forhandlingerne om Det Europæiske Andelsselskab blev i 1995/96 udskudt i lyset af sammenbruddet i forhandlingerne om en tilsvarende statut for Det Europæiske Selskab (SE).

På Det Europæiske Råds møde i Nice den 7.-9. december 2000 lykkedes det at opnå principiel enighed om en statut for Det Europæiske Selskab (SE). Derfor blev forhandlingerne om Det Europæiske Andelsselskab genoptaget. Det svenske formandskab fremsatte i marts 2001 en revideret version af direktivforslaget vedr. medarbejderindflydelse i Det Europæiske Andelsselskab. Forslaget er stort set identisk med SE-medarbejderdirektivet.

Formandsskabet fremsatte endvidere i april 2001 nyt forslag til Rådets forordning om Statut for Det Europæiske Andelsselskab. Udkastet er indholdsmæssigt i overensstemmelse med det oprindeligt fremsatte forslag, men redigeret, så det i systematik og formuleringer svarer til forordningsteksten vedrørende Det Europæiske Selskab (SE).

Direktivet og forordningen skal ses som en helhed.

Forordningsforslaget skal vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet, dvs. art. 308.

2. Indhold

Forordningen skaber rammer for etablering af andelsselskaber på et fællesskabsretligt grundlag i lighed med Det Europæiske Selskab (SE). Stiftelsen af et europæisk andelsselskab (SCE) skal ligesom Det Europæiske Selskab (SE) ses som et tilbud til europæiske virksomheder, hvis aktiviteter falder inden for flere medlemsstater

Et SCE defineres således, at der er en selskabskapital fordelt på andele, at selskabet har til formål at tjene medlemmernes interesser og fremme deres økonomiske og/eller samfundsmæssige aktiviteter, at antallet af medlemmer samt størrelsen af dets kapital kan variere, at medlemmerne kun hæfter for selskabets forpligtelser med deres andel af kapitalen, samt at SCE'ets aktiviteter hovedsagligt fremmes ved samhandel med medlemmerne.

På de områder, der ikke er omfattet af denne forordning, finder medlemsstaternes lovgivning og fællesskabsretten anvendelse, bl.a. med hensyn til:

Skatteret,

arbejdstagernes medindflydelse i beslutningsprocessen og arbejdsret, konkurrenceret,

industrielle, kommercielle og intellektuelle ejendomsrettigheder samt insolvens og betalingsstandsning.

Ifølge forordningen kan et SCE-selskab stiftes "af mindst fem fysiske personer og selskaber efter traktatens art. 48, stk. 2, samt andre offentligretlige eller privatretlige juridiske enheder ved fusion af andelsselskaber eller ved omdannelse af et andelsselskab."

Stifterne skal udarbejde vedtægter i overensstemmelse med reglerne om andelsselskaber i hjemstedslandet. Vedtægterne skal indeholde selskabets navn, hjemsted, formål, angivelse af stifterne, betingelser for optagelse af medlemmer, rettigheder og pligter for medlemmerne, andelenes størrelse, mv. Optagelse som medlem skal godkendes af ledelsen (bestyrelse eller direktion).

Registreringen af et SCE finder sted i det medlemsland, hvor selskabet har hjemsted. Et SCE's hjemsted kan uden opløsning flyttes til et andet medlemsland.

Mindstekapitalen er som udgangspunkt fastsat til *30.000 EURO*. Kapitalen består af medlemmernes andele. På andele udstedt med indskud af kontanter skal der ved tegningen være indbetalt mindst 25% af den pålydende værdi. Restbeløbet skal være indbetalt efter senest fem års forløb. På andele udstedt mod indskud af andre værdier (apportindskud) skal der ved tegningen være foretaget fuld indbetaling.

Et SCE skal mindst én gang årligt afholde en generalforsamling. Forslaget fastsætter nærmere regler om generalforsamlingen. Hver medlem af SCE'et skal have én stemme, uanset antallet af andele den pågældende besidder. Vedtægterne kan tillægge visse medlemmer flere stemmer. Herudover indeholder forslaget bestemmelser om stemmeret, passive medlemmer og tegning af andele. Endvidere skal et SCE fastlægge en ledelsesstruktur, som enten er to- eller enstrengt, hvilket vil sige, at der kan være både et tilsynsorgan (svarende til bestyrelse) og et administrationsorgan (svarende til direktion), eller der kan alene være et administrationsorgan. Endelig fastlægger forslaget bestemmelser om revision af årsregnskab og revisorforhold.

Personer, der ikke vil gøre brug af selskabets ydelser, kan optages som passive medlemmer (investorer).

Et SCE kan ophøre ved omdannelse til et nationalt andelsselskab eller ved beslutning af ophør samt tvangslukning (konkurs el. lign) efter hjemstedslandets regler.

Efter direktivforslaget om arbejdstagernes stilling kan et SCE ikke registreres, før der er etableret en medindflydelsesordning eller en informations- og høringsordning for virksomhedens arbejdstagere.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Formålet med Kommissionens forslag er at skabe en række nye fællesskabsretlige regler, som tager sigte på at introducere en ny selskabsform (Det Europæiske Andelsselskab), hvis stiftelse og virksomhed skal være underkastet bestemmelserne i en fællesskabsforordning, der har direkte virkning i samtlige medlemsstater. Kommissionens vurdering er derfor, at dette formål kun kan opnås på fællesskabsplan ved at introducere bestemmelser, som er direkte og umiddelbart gældende i hele Fællesskabet.

Regeringen er enig heri.

4. Danske regler

Efter lov om erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 9. januar 2002, skal et dansk andelsselskab med begrænset ansvar registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Udover en registreringspligt indeholder loven kun én definition på et andelsselskab. Da der ikke findes en egentlig materiel lovregulering af danske andelsselskaber, baseres reguleringen udelukkende på vedtægts- og retspraksis samt sædvane for andelsområdet. s. 15/47

5. Høring

Det ændrede forslag til forordning har været sendt i høring hos de relevante organisationer og myndigheder med høringsfrist den 25. maj 2001.

Danske Andelsselskaber henviser til, at flere af dets medlemsvirksomheder enten overvejer eller allerede gennemfører andelssamarbejde på tværs af landegrænserne. Danske Andelsselskaber er opmærksom på de gunstige virkninger, som en statut kan have for etablering af transnationale andelsselskaber og støtter derfor vedtagelsen af en europæisk statut på området. Det er imidlertid afgørende, at statuten kan rumme den danske andelsforms mangfoldighed og ikke nødvendiggør en EU-harmonisering eller på anden måde fører nogen national andelslovgivning med sig.

Der er visse bestemmelser, som slet ikke falder ind under det danske andelssystem, f.eks. bestemmelserne om andele og andelskapital. I et traditionelt dansk andelsselskab består selskabets egenkapital af en såkaldt ufordelt fællesformue, og i mange tilfælde er der også personlige konti for hvert medlem, hvorfra der efter repræsentantskabets/generalforsamlingens beslutning foretages udbetalinger. Medlemmer af andelsselskaber i Danmark skal normalt ikke købe andele for at blive optaget, hvilket modsvares af, at der ikke foretages udbetalinger fra den ufordelte fællesformue ved et medlems udtræden. Ud fra et ønske om at ville benytte sig af statuten, er det afgørende, at statuten giver mulighed for at praktisere det danske system med ufordelt fællesformue, hvorfra der ikke foretages udbetalinger ved udtræden samt personlige konti, som kun udbetales efter repræsentantskabets beslutning.

Danske Andelsselskaber fremhæver endvidere, at der i forslaget fastslås, at det øverste ledelsesorgan i et SCE udgøres af en generalforsamling. I Danmark er en generalforsamling selskabets højeste myndighed, hvor alle medlemmer har adgang, og hvor der bl.a. under overholdelse af vedtægternes regler om beslutningsdygtighed kan træffes beslutninger om vedtægtsændringer.

I takt med selskabernes vækst har de større danske selskaber imidlertid indført et system med repræsentativt demokrati, hvor medlemmerne på lokale møder vælger repræsentanter til selskabets repræsentantskab, der erstatter det oprindelige system med generalforsamlinger. Det er naturligvis afgørende, at forslaget giver mulighed for at praktisere denne opbygning af medlemsstyret, hvilket ikke klart fremgår af forslaget. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, hvis det af forslaget klart ville fremgå, at et SCE's medlemsstyre vil kunne opbygges med et repræsentativt demokrati.

Advokatrådet påskønner arbejdet med muliggørelsen af etablering af et europæisk andelsselskab. Udviklingen i andelssektoren med etablering af multinationale andelsselskaber vil efter Advokatrådets opfattelse nødvendiggøre en sådan regulering.

Dansk andelsret er karakteriseret ved sin aftalefrihed. Når rammerne for det nationale danske andelsselskab således er aftalebaseret, kan det være en vanskelig opgave at fastsætte statutter for et europæisk andelsselskab. Tidligere forsøg på at lovgive på området er dog heller ikke gennemført. Særlig henviser Advokatrådet til, at det nøje bør påses, at definitionerne af et

andelsselskab i hhv. dansk andelsret og dansk andelsskatteret er opfyldt. Så vidt ses, kan reglerne i udkastene ikke opfylde disse. Således kan der optages medlemmer, der er passive investorer, ligesom overskuddet alene kan fordeles på grundlag af indskudt kapital. s. 16/47

En række af detailreglerne er anderledes end de normalt anvendte i danske andelsselskaber, hvorfor opmærksomheden henledes på, at der i de tilfælde, hvor en dansk andelslov skal gennemføres, skal foretages en nøje udredning af, hvorvidt de i udkastene foreliggende regler umiddelbart vil være anvendelige i så henseende.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) ser gerne, at terminologien, hvis det tidsmæssigt er muligt, ajourføres og tilpasses udviklingen på bl.a. regnskabsområdet. Således burde reglerne om lovpligtig reservefond (art. 68) udgå. Desuden bør formuleringen i art. 71, stk. 2 præciseres. Det er i Danmark kun visse andelsselskaber, der har pligt til at offentliggøre årsrapporter. Formuleringen kunne derfor være: "Er et andelsselskab af tilsvarende størrelse ifølge lovgivningen...". Foreningen vil dog finde det naturligt, at alle europæiske andelsselskaber får pligt til at offentliggøre årsrapporter på samme måde som f.eks. aktie- og anpartsselskaber (dvs. hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen el.lign.) og til at lade årsrapporten underkaste eksternt revision, jf. art. 73 og 74.

FDB henviser til deres tidligere bemærkninger i forbindelse med det oprindelige forslag fra 1995, Euro Coop's (de europæiske brugsforeningers fælles forening), vedlagt udkast til "Position Paper". FDB understreger, at der ikke er ændret i teksten i forhold til FDB's bemærkninger om at tage højde for den danske model med repræsentativt demokrati.

I lighed med Danske Andelsselskaber mener FDB fortsat, at der ikke er taget højde for de sofistikerede ordninger for forskellige typer repræsentativt medlemsdemokrati, jf. art. 65. Således som bestemmelsen foreligger i sin nuværende form, er denne ubrugelig som instrument for store andelsvirksomheder med mange medlemmer. Dette gælder både fsva. landbrugets store andelsselskaber og for brugsforeningsbevægelsens andelsselskaber.

6. Tidligere forelæggelser

Sagen blev forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering den 23. november 2001 forud for rådsmødet (indre marked, forbruger og turisme) den 26. november 2001, men blev taget af dagsordenen for Rådsmødet, og den 22. februar forud for rådsmødet (indre marked, forbruger og turisme) den 1. marts 2002.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vil med det foreliggende udkast muligvis medføre dansk følgelovgivning om SCE, således at der er hjemmel til registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Forslaget skønnes på nuværende tidspunkt kun i begrænset omfang at få statsfinansielle konsekvenser. Omfanget af en følgelovgivning er usikker, da det endelige behov for regulering ikke kendes på indeværende tidspunkt.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Da forslaget er et tilbud til virksomhederne, kan der ikke gives et skøn over forslagets samfundsøkonomiske konsekvenser.

Dagsordenens punkt 5b):**Ændringsforslag til Rådets direktiv om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statuten for Det Europæiske Andelsselskab (SCE) for så vidt angår medarbejderindflydelse***= Generel indstilling***1. Baggrund**

I foråret 1992 fremsatte Kommissionen et forslag til en statut for Det Europæiske Andelsselskab (SCE) bestående af en forordning om de generelle regler og et tilhørende direktivforslag om medarbejderindflydelse i et SCE. Formålet med forslaget var at åbne op for samarbejde på tværs af grænserne mellem europæiske andelsselskaber og at eliminere de barrierer herfor af juridisk og administrativ karakter, der hidtil har været inden for EU. Forhandlingerne om SCE blev imidlertid udskudt i 1995/96 i lyset af sammenbruddet i forhandlingerne om en statut for Det Europæiske Selskab (SE).

Da det på Det Europæiske Råds møde i Nice den 7.-9 december 2000 lykkedes at opnå principiel enighed om en statut for SE med tilhørende direktivforslag om medarbejderindflydelse, genoptog det svenske formandskab forhandlingerne om SCE.

Det svenske formandskab fremsatte den 28. marts 2001 en revideret version af direktivforslaget vedr. medarbejderindflydelse i SCE (dok. 7527/01). Forslaget er stort set identisk med SE-direktivet. Formandskabet har endvidere den 12. april 2001 fremsat nyt forslag til forordning om statut for SCE (dok. 7987/01). Udkastet er indholdsmæssigt i overensstemmelse med det oprindeligt fremsatte forslag (dok. 11882/95), men redigeret, så det i systematik og formuleringer svarer til forordningsteksten for SE. Direktivet og forordningen skal ses som en helhed.

Der henvises til samme retsgrundlag som for SE-statuten, d.v.s. TEU artikel 308, hvorefter forslaget skal vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Til grund for Rådets valg af artikel 308 som hjemmel for direktivet om medarbejderindflydelse i SE-selskabet lå en udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste. Udtalelsen lagde særligt til grund, at "bestemmelserne om medarbejderindflydelse i et SE-selskab er helt autonome i forhold til bestemmelserne i medlemsstaternes selskabsret: medarbejderindflydelse i et SE-selskab er udelukkende reguleret ved forordningen, direktivet og de nationale bestemmelser, der er truffet til dets gennemførelse, dvs. med udelukkelse af alle andre eksisterende nationale bestemmelser. Ingen specifik regel vedrørende SE-selskaberne vil derfor berøre medlemsstaternes lovgivning om medarbejderindflydelse i de selskaber, der er stiftet i henhold til national lovgivning."

Derfor fandt Rådets Juridiske Tjeneste, at artikel 137 ikke kunne være et korrekt retsgrundlag, skønt information, høring og medbestemmelse er områder, der er omfattet af TEU artikel 137. Det skyldes, at de nærmere regler for udøvelsen af Fællesskabets kompetence vedr. information, høring og medbestemmelse, der fastlægges i artikel 137 (fællesskabsindsats, der støtter og supplerer medlemsstaternes indsats, minimumsforskrifter og muligheder for at indføre strengere nationale foranstaltninger), forudsætter en berøringsflade mellem på den ene side direktivforslaget og de nationale bestemmelser, der må træffes til dets gennemførelse, og på den anden side øvrig national lovgivning vedrørende medarbejderindflydelse. Rådets Juridiske Tjeneste konkluderede på den baggrund, at "i mangel af andre specifikke bestemmelser i traktaten, der giver Fællesskabet kompetence til at vedtage det foreslåede direktiv,

og eftersom der er tale om at virkeliggøre et af Fællesskabets mål inden for fællesmarkedets rammer (dvs. fremme af social- og arbejdsmarkedspolitiske formål ved at sikre medarbejderindflydelse i et SE-selskab), skal det foreslåede direktiv have hjemmel i TEU artikel 308 (tidligere 235), såfremt Rådet finder Fællesskabets indsats påkrævet." s. 18/47

For så vidt angår den hjemlige procedure følger Beskæftigelsesministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet samme forelæggelsesprocedure, som blev brugt i forbindelse med statuten for Det Europæiske Selskab. Det indebærer, at direktivudkastet om medarbejdernes stilling behandles i "EF-Specialudvalget for Arbejdsmarkedet og Sociale spørgsmål" under Beskæftigelsesministeriet. Dette ligger i naturlig forlængelse af, at drøftelserne i Bruxelles indtil videre sker i Socialgruppen under Rådet for beskæftigelses- og socialministre. Forordningsudkastet bliver behandlet i "EF-Specialudvalget for Etablering og Tjenesteydelser" under Økonomi- og Erhvervsministeriet. Dette ligger i naturlig forlængelse af, at drøftelserne i Bruxelles finder sted i Selskabsretsgruppen under Rådet for Indre Marked.

2. Indhold.

Et SCE er en ny selskabsform i lighed med et SE. Begge selskabsformer skal ses som et tilbud til europæiske virksomheder, hvis aktiviteter falder i flere medlemsstater.

I forbindelse med etablering af et SCE skal de øverste ledelsesorganer i de stiftende selskaber underrette medarbejderne om planerne. Til at repræsentere medarbejderne skal der nedsættes et særligt forhandlingsorgan (SFO), der kun består af medarbejdere. SFO nedsættes efter kriterier, der tilsigter en geografisk proportional repræsentation af medarbejderne i de selskaber, der deltager i stiftelsen.

Ledelsen og SFO skal forhandle om indgåelse af en aftale om information, høring og medbestemmelse i SCE'et. Aftalen skal fastlægge aftalens anvendelsesområde og sammensætningen af det repræsentationsorgan, der skal være samtalepartner for SCE'ets kompetenceorgan som led i information og høring af medarbejderne.

Med *information* menes ledelsens underretning af medarbejderrepræsentanterne om spørgsmål, som vedrører SCE-selskabet selv og ethvert af dets datterselskaber eller bedrifter.

Med *høring* menes etablering af dialog og udveksling af synspunkter mellem medarbejderne og ledelsen på et tidspunkt, på en måde og med et indhold, som sætter medarbejderrepræsentanterne i stand til at give udtryk for deres mening om det kompetente organs påtænkte foranstaltninger, som der kan tages hensyn til i SCE-selskabets beslutningsproces.

Såfremt aftalen omfatter ordninger for *medbestemmelse*, skal indholdet af disse ordninger fastlægges, herunder antallet af medarbejderrepræsentanter i SCE'ets tilsyns- og administrationsorgan, hvordan de vælges og deres rettigheder. Medarbejderrepræsentanterne skal have retten til at vælge eller udpege nogle af medlemmerne af tilsyns- eller administrationsorganet eller retten til at anbefale og/eller modsætte sig udpegelsen af nogle eller alle medlemmer af tilsyns- eller administrationsorganet.

Der er aftalefrihed under forhandlingerne om information, høring og medbestemmelse, idet forslaget alene indeholder formkrav til indholdet af aftalen. Eneste undtagelse fra princippet om aftalefrihed er, at aftalen i tilfælde af stiftelse ved omdannelse mindst skal fastsætte samme niveau for alle aspekter af medarbejderindflydelse som det, der findes i det selskab, der skal omdannes til et SCE.

Udgangspunktet er forhandlinger mellem ledelse og SFO. Kun hvis parterne ikke kan blive enige om en model for medarbejderindflydelse i SCE, finder et sæt tvungne referenceregler om information, høring og medbestemmelse anvendelse, hvis visse nærmere betingelser er opfyldt, jf. nedenfor om tærskelværdier.

Ledelsen kan imidlertid fortryde og vælge helt at undlade at etablere et SCE, hvis parterne ikke kan blive enige om en aftale, og hvis ledelsen ikke ønsker at anvende referencereglerne.

Ligeledes kan SFO'et med kvalificeret flertal beslutte ikke at indlede forhandlinger eller at afbryde indledte forhandlinger og i stedet anvende gældende regler om information og høring af lønmodtagere i de medlemsstater, hvor selskabet har ansatte. Denne mulighed finder dog ikke anvendelse i tilfælde af stiftelse ved omdannelse af et nationalt andelsselskab til et europæisk andelsselskab, hvis der er medbestemmelse i det selskab, der skal omdannes. Eksisterende medbestemmelsesrettigheder opretholdes således i dette tilfælde.

Ligesom for SE-direktivet om medarbejderindflydelse fastsættes der tærskelværdier vedrørende medbestemmelse i forbindelse med stiftelse af et SCE:

- Så længe der forhandles, gælder der et krav om kvalificeret flertal ved afstemninger i SFO, når en vis procentdel af medarbejderne ellers ville miste medbestemmelsesrettigheder som følge af aftalen. Formålet er at gøre det vanskeligt at stemme eksisterende medbestemmelsesrettigheder ned.
- Hvis forhandlingerne ikke resulterer i en aftale, skal de tvungne referenceregler om medbestemmelse anvendes, men først når en vis procentdel af medarbejderne ellers ville miste en eksisterende ret til medbestemmelse.

Tærskelværdierne for, hvornår de tvungne referenceregler om medbestemmelse anvendes, er afhængige af, om der er tale om stiftelse ved fusion (hvor de nationale selskaber ophører med at eksistere) eller "andre stiftelsesformer". Ved stiftelse ved fusion er tærskelværdien 25% og ved andre stiftelsesformer 50%. Det er de samme tærskelværdier, som blev fastlagt i SE-direktivet.

Endvidere kan SFO'et træffe afgørelse om, hvilke af flere mulige systemer i referencebestemmelserne, som skal finde anvendelse, hvis en eller flere former for medbestemmelse fandt anvendelse i en eller flere af de deltagende retlige enheder og omfattede mindre end de nævnte tærskelværdier. Igen er formålet at beskytte eksisterende medbestemmelsesrettigheder, men det kræver, at SFO'et træffer afgørelse herom. Afstemningsreglen er absolut flertal.

Særlige forhold gælder dog, hvis et SCE stiftes af fysiske personer eller af en enkelt juridisk person og fysiske personer. I så fald skal referencebestemmelserne vedrørende information og høring i den stat, hvor SCE'et har sit registrerede hjemsted, finde anvendelse, for så vidt at SCE'et har mindst et datterselskab eller mindst en driftsenhed i en anden medlemsstat. Det må antages, at medbestemmelsen i således stiftede SCE'er følger nationale regler. Dog fastsættes det, at det eksisterende niveau for medbestemmelse skal opretholdes i tilfælde af, at et SCE skifter registreret hjemsted til en anden medlemsstat.

3. Danske regler.

Efter lov om erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 546 af 20. juni 1996, skal et dansk andelsselskab med begrænset ansvar registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Ud over en registreringspligt indeholder loven kun en definition på et andelsselskab.

Der findes ikke en egentlig materiel lovregulering af et dansk andelsselskab, og reguleringen baseres udelukkende på vedtægtspraksis og sædvane samt frivillige aftaler.

Information og høring af medarbejderne er, bortset fra lov om europæiske samarbejdsudvalg, jf. nedenfor, ikke reguleret af lovgivning, men hviler alene på aftaler mellem arbejdsmarkedets parter. Der eksisterer en række samarbejdsaftaler, f.eks. samarbejdsaftalen for LO-Kooperationen og samarbejdsaftalen mellem LO og SALA.

Lov om europæiske samarbejdsudvalg gennemfører direktiv om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne. Direktivet er et transnationalt instrument, som forbedrer lønmodtagers muligheder for information og høring i forbindelse med en fællesskabsvirksomhed, som har ansatte i flere lande. Direktivet indeholder ikke regler om medbestemmelse (lønmodtageres deltagelse i ledelsen). Loven finder anvendelse for danske koncerner, som har mere end 1.000 ansatte, og som har mindst 150 ansatte i mindst to virksomheder i mindst to lande.

Reguleringen af medbestemmelse er ligeledes baseret på frivillige aftaler. Medarbejderrepræsentation i bestyrelse og repræsentantskab i danske andelsselskaber er en udbredt praksis, ikke mindst i de større landsdækkende og landsdelsdækkende andelsselskaber. Ca. 90% af arbejdsstyrken her er ansat i andelsvirksomheder, som praktiserer medarbejderrepræsentation i de besluttede organer, hvor de medarbejdervalgte repræsentanter har samme rettigheder og pligter som øvrige andelshavervalgte repræsentanter.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Formandskabet tager i forslaget ikke direkte stilling til forslagets forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

I lighed med SE-direktivet om medarbejderindflydelse forudses forslaget at ville fremme Fællesskabets økonomiske og sociale mål, idet det dækker den transnationale situation, som ikke er omfattet af national lovgivning. Regeringen anser derfor forslaget for at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

5. Høring.

Direktivforslaget har været sendt til høring i specialudvalget den 17. april 2001 og blev drøftet i Specialudvalget for Arbejdsmarkedet og Sociale forhold den 14. august 2001.

LO er generelt positive over for en statut for Det Europæiske Andelsselskab, herunder direktivforslaget om medarbejderindflydelse. Med henvisning til hjemmelsgrundlaget i artikel 308 finder LO det kritisabelt, hvis man på et partsnært område, som arbejdstagernes information, høring og medbestemmelse, vælger en hjemmel, der ikke kræver høring af arbejdsmarkedets europæiske parter.

LO forudsætter, at de medarbejderrettigheder, som medarbejdere i danske andelsselskaber har sikret sig ifølge de frivillige danske aftaler, ligestilles med lovbaserede rettigheder i direktivet således, at danske arbejdstagere ikke stilles ringere, hvis de indgår i et europæisk andelsselskab.

LO peger på, at direktivforslaget indebærer, at hvis ingen af de stiftende enheder har regler om medbestemmelse, så kan der ikke kræves medbestemmelse i Det Europæiske Andelsselskab. LO mener, at dette forhold svækker den frihed, der generelt bør ligge til grund for aftaler om information, høring og medbestemmelse, og at det virker hæmmende for ønsket om at fremme medarbejderindflydelse i andelsselskaber i EU.

Med udgangspunkt i artikel 7 A om stiftelse af europæiske andelsselskaber af fysiske personer - evt. i kombination med en enkelt juridisk person - finder LO, for så vidt angår medbestemmelse, at det er betænkeligt, at ansatte i de selskaber, som er omfattet af artikel 7 A, skal behandles efter mindre frie og gunstige regler end andre stiftelsesformer, og at tværnational medbestemmelse skal afhænge alene af hjemstedets regler. For så vidt angår information og høring, finder LO, at aftalefriheden tilsyneladende sættes ud af kraft med denne stiftelsesform, idet referencebestemmelserne herom træder i kraft straks fra registrering af et sådant selskab. LO mener endelig, at tærskelværdierne for medbestemmelse skal nedsættes til 10-20%.

Danske Andelsselskaber og SALA finder direktivforslaget meget detaljeret. De understreger, at deres stillingtagen til forslaget ikke præjudicerer organisationernes stillingtagen til selve forslaget om statut for europæiske andelsselskaber.

Danske Andelsselskaber og SALA peger på, at praksis viser, at medbestemmelse gennem medarbejderrepræsentation i besluttede organer i danske andelsselskaber er blevet sikret gennem frivillige aftaler på en for medarbejderne tilfredsstillende vis.

I danske andelsselskaber er der tradition for, at medarbejderne er repræsenterede såvel i andelsselskabernes bestyrelser som i repræsentantskaberne. Der er desuden tradition for, at andelsselskabernes bestyrelser har flere medlemmer end bestyrelser i danske aktieselskaber, og at medarbejdernes andel af bestyrelsesmedlemmerne ofte er mindre i andelsselskaberne end i aktieselskaberne.

Danske Andelsselskaber og SALA opfordrer til, at forslaget udformes på en måde, der ikke kræver dansk følgelovgivning, men som respekterer nationale aftaler og national praksis. Hermed sikres, at medarbejdere ikke stilles ringere end i dag i forbindelse med dannelsen af et europæisk andelsselskab.

DA indtager den samme grundlæggende holdning som i forhold til SE-direktivet.

DA kan acceptere, at direktivet om europæiske samarbejdsudvalg skal finde anvendelse, men foretrækker at der både for så vidt angår medbestemmelse og information og høring tages udgangspunkt i de nationale systemer.

En løsning med flere ligeværdige referencemodeller vil sikre mod risikoen for, at en bestemt model får afsmittende virkning på øvrige EU-regler om medarbejderindflydelse.

DA er imod forhandlingstvang, idet det bør være op til den ene eller begge parter at bede om, at regler og/eller en forhandling skal iværksættes. DA finder, at den foreslåede forhandlingsfrist er for kort.

DA kan ikke tilslutte sig de foreslåede definitioner af information og høring. DA finder, at virksomheder under en vis størrelse må være undtaget fra reglerne. Endelig finder DA, at besætningsmedlemmer i handelsflåden bør være undtaget.

6. Tidligere forelæggelser

Regeringens holdning til de tidligere forslag til forordning og direktiv har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 2. juni 1995 og den 1. december 1995.

Det her omhandlede udkast til direktiv har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmøderne den 11. juni 2001 og den 3. december 2001. Direktivet blev endvidere forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for råds-mødet den 7. marts 2002. s. 22/47

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Det vurderes, at forslaget ikke vil gribe ind i de danske samarbejdsaftaler, idet der er tale om at give lønmodtagerne nogle supplerende rettigheder i transnationale sammenhænge i forbindelse med etableringen af et SCE.

For så vidt angår information og høring i danske bedrifter eller enheder, kan det ikke udelukkes, at spørgsmål, som i dag behandles af danske samarbejdsudvalg, i stedet vil blive behandlet i de fora, som foreslås indført, når der etableres et SCE. Samarbejdsudvalg vil i øvrigt kunne opretholdes ved siden af de nye fora.

Direktivet begrænser ikke eksisterende rettigheder vedrørende medbestemmelse ifølge dansk praksis i SCE-selskabets datterselskaber og heller ikke i SCE-selskaber, der udelukkende er stiftet af fysiske personer eller af en enkelt juridisk person og flere fysiske personer.

Såfremt et SCE samtidig er omfattet af reglerne i direktivet om europæiske samarbejdsudvalg, vil et direktiv om medarbejderindflydelse i et SCE skulle finde anvendelse, medmindre det særlige forhandlingsorgan beslutter ikke at indlede eller at afslutte allerede indledte forhandlinger.

Forslaget vil medføre dansk følgelovgivning om SCE og medarbejderindflydelse heri. Forslaget skønnes derimod ikke at indebære lovgivningsmæssige konsekvenser i øvrigt.

Forslaget vil få ubetydelige statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Da forslaget er et tilbud til virksomhederne, kan der ikke gives et skøn over forslagets samfundsøkonomiske konsekvenser.

Dagsordenens punkt 6:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 83/477/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farene ved under arbejdet at være udsat for asbest.

KOM(2001)417

- Politisk enighed om en fælles holdning

1. Baggrund

Den 20. juli 2001 fremlagde Kommissionen et forslag (KOM (2001) 417) for Rådet vedr. ændring af direktiv 83/477/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod farene ved under arbejdet at være udsat for asbest. Kommissionen anfører som begrundelse for forslaget, at selv om Rådets direktiv 83/477/EØF udgør et meget væsentligt udgangspunkt for en harmonisering af normerne for beskyttelse af arbejdstagere mod asbest, udgør asbest stadig et reelt problem på arbejdspladsen. Kommissionen fandt det derfor nødvendigt, at målrette de forebyggende foranstaltninger mod situationer, hvor der sker en reel udsættelse for asbest.

Kommissionen peger i ændringsforslaget på, at bygge- og anlægsarbejder i forbindelse med nedrivninger, vedligeholdelse, reparationer samt el- og vvs-arbejde er typer af arbejder, hvor arbejdstagerne, undertiden uventet, udsættes for asbest.

Kommissionen anfører, at ajourføring af direktivet har stor betydning i forbindelse med, at nye lande bliver medlemmer af EU, idet de sundhedsmæssige virkninger af arbejdstagernes udsættelse for asbest i flere af ansøgerlandene fortsat er betydelige.

Direktivforslaget blev forelagt Rådet som orienteringspunkt på Rådsmødet den 7. marts 2002.

Forslaget har hjemmel i Traktatens artikel 137, stk. 2 og kan vedtages med kvalificeret flertal efter proceduren om fælles beslutningstagen, jf. Traktatens artikel 251. Der er tale om et minimumsdirektiv, der tillader de enkelte lande at lægge sig på et højere beskyttelsesniveau end foreskrevet.

2. Indhold

Ændringsforslaget indebærer følgende ændringer i forhold til det oprindelige direktiv:

- Direktivet skal nu også gælde for skibs- og luftfart.
- Forenkling af bestemmelserne om grænseværdi for eksponering. Ifølge forslaget skal det indsatsniveau, der findes i det oprindelige direktiv med senere ændringer (koncentrationen i luften over en referenceperiode på 8 timer skal for chrysotil udgøre mindre end 0,20 fiber pr. cm³ og/eller mindre end en kumuleret dosis på 12,00 fiber-dage pr. cm³, for andre typer asbest hhv. 0,10 og 6,00, over 3 måneder) erstattes af specifikke arbejdsvilkår og måles således, at den samlede eksponeringstid ikke overstiger to timer i en syvda- ges periode.
- Måling af luftens indhold af asbest. Det foreslås, at der bruges den prøveud- tagningsmetode og metode til tælling af fibre, der er anbefalet af WHO.
- Forenkling af grænseværdier for eksponering af arbejdstagerne. Der fastsæt- tes nu kun én grænseværdi for eksponering af arbejdstagerne i stedet for to,

som er i det eksisterende direktiv. Grænseværdien fastsættes til 0,1 fiber pr. cm³ udregnet i forhold til et tidsvægtet gennemsnit (TWA) på 8 timer. Den danske grænseværdi er fastsat til 0,3 fiber pr. cm³ på grund af måleusikkerheden. s. 24/47

- Påvisning af asbest i bygninger. Det er i dag nedrivnings- og vedligeholdelsesarbejde, der især udsætter arbejdstagerne for asbest, navnlig i betragtning af, at man ofte ikke har kendskab til forekomsten af asbest. Forslaget stiller krav om, at arbejdsgiveren skal fastslå eventuel forekomst af asbest, inden nedrivnings- eller vedligeholdelsesarbejder påbegyndes. Arbejdsgiveren skal samarbejde med ejerne og lejerne af de pågældende ejendomme.
- Virksomhedens ansvar. Ved fjernelse af asbest skal virksomheder, der beskæftiger sig hermed, kunne dokumentere, at de har den fornødne kompetence og relevant udstyr. Forslaget lægger op til en certificeringsordning på længere sigt på nationalt plan.
- Uddannelse af arbejdstagere. Forslaget indeholder en bestemmelse om, at arbejdsgiveren skal sørge for et relevant uddannelsesprogram for alle arbejdstagere, der eksponeres for eller kan blive eksponeret for støv, der indeholder asbest. Der fremgår ikke klart af forslaget, om der tænkes på egentlig uddannelse eller instruktion. Kommissionen har siden hen forklaret, at der menes et relevant "oplæringsprogram". Forslaget indeholder endvidere en bestemmelse om, at der på fællesskabsplan skal udarbejdes praktiske retningslinier for instruktion af arbejdstagere, der arbejder med fjernelse af asbest.
- Forlængelse af opbevaringstiden for protokoller og journaler. Forslaget ændrer opbevaringstiden for protokoller og personlige helbredsjournaler fra 30 til 40 år på grund af den lange latenstid for kræft forårsaget af asbest.
- Opdatering af helbredsundersøgelser. Forslaget indeholder en ændring af bilaget til direktiv 83/477/EØF, som vedrører praktiske anbefalinger om helbredsundersøgelser, så det bringes i overensstemmelse med de aktuelle retningslinier for diagnoser.

Forslaget skal endvidere ses i forlængelse af Kommissionens direktiv 1999/77/EF, der indfører et forbud mod markedsføring og anvendelse af asbest fra den 1. januar 2005. Under forhandlingerne er det kommet frem, at forbudet om markedsføring og anvendelse ikke gælder i forbindelse med salg til tredjelande. På baggrund af dette er der fra flere landes side forsøgt indført et generelt forbud i direktivforslagets artikel 5 mod aktiviteter, hvor der sker udsættelse for asbest.

3. Danske regler

- Bekendtgørelse nr. 660 af 24. september 1986 om asbest med senere ændringer.
- Bekendtgørelse nr. 993 af 1. december 1986 om registrering mm. af asbest.
- Teknisk forskrift A nr. 1 af 31. august 1999 om foranstaltninger til forebyggelse af kræftisikoen ved anvendelse og udsættelse ved transport af stoffer og materialer i skibe som er ændret ved teknisk forskrift A nr. 2 af 23. juni 2000.
- Bekendtgørelse nr. 290 af 25. april 2001 om forebyggende foranstaltninger ved udsættelse for stoffer og materialer om bord i skibe.
- Bekendtgørelse om anvendelse af asbest på havanlæg.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen anfører, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet med henvisning til, at det er ved indsats på EU-plan, at der i alle medlemsstaterne kan sikres et mindstemål af beskyttelse af arbejdstagerne mod farene ved at være udsat for asbest. Med en sådan indsats undgås samtidig konkurrenceforvridning, ved at man imødegår en uensartet anvendelse af minimumskravene til beskyttelse af arbejdstagerne i medlemsstaterne.

Forslaget vil samtidig fremme større fleksibilitet i beskæftigelsen på tværs af grænserne, fordi arbejdstagerne kan være sikre på at finde samme mindstemål for beskyttelse af deres sundhed og sikkerhed i alle medlemsstaterne. Samtidig får arbejdsgiverne sikkerhed for, at produktionsomkostningerne ikke udsættes for urimelige skævheder af forskellige niveauer for arbejdsmiljøbeskyttelse.

Kommissionen finder, at forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, idet de ændrede bestemmelser om sundhed og sikkerhed opfylder betingelser for acceptable minimumskrav uden at pålægge arbejdsgiverne en unødigt byrde. Man undgår desuden stramme betingelser, der ville bremse etablering og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af forslaget i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

5. Høring

Forslaget har været i skriftlig og mundtlig høring i EF-Specialudvalget for arbejdsmarkedet og sociale forhold. Herfra er modtaget bemærkninger fra Dansk Arbejdsgiverforening, Søfartsstyrelsen, LO og Kommunernes Landsforening.

DA påpeger, at de europæiske arbejdsgivere har indtaget en positiv holdning til initiativet.

I spørgsmålet om nedsættelse af grænseværdien for asbest er DA af den opfattelse, at man nøje bør overveje to spørgsmål, før der vedtages en ny grænseværdi for asbest. For det første skal værdien kunne anvendes som kontrolstrategi uden urimelige omkostninger, og den tilhørende målemetode skal kunne producere pålidelige værdier uden for stor måleusikkerhed. For det andet bør man overveje forholdet mellem nyttevirkning og omkostninger, især på baggrund af det korte tidsrum, i hvilket der fortsat tillades produktion og anvendelse af asbestholdige produkter.

DA påpeger endvidere, at spørgsmålet om, i hvilket omfang der kræves kontrolmålinger, nøje bør overvejes. Som artikel 7, stk. 1 er formuleret på nuværende tidspunkt, kunne man få den opfattelse, at der stilles krav om gennemførelse af en lang række helt unødvendige og meget omkostningskrævende målinger.

På mødet i Specialudvalget anførte DA desuden, at der kan fastsættes grænseværdier for produktion o.l., men at grænseværdierne ikke er relevante for nedrivning m.v.

Endelig påpeger DA, at det på nuværende tidspunkt er uklart, hvilke krav der gemmer sig bag artikel 12b, hvor der stilles krav om, at virksomheder, der udfø-

rer asbestnedrivning/-fjernelse skal dokumentere den fornødne kompetence. I forbindelse med den kommende diskussion/behandling af direktivforslaget er det DA's holdning, at der bør arbejdes for en ordening med et minimum af bureaukrati samtidig med, at der opnås en rimelig harmonisering i EU på dette felt. s. 26/47

Søfartsstyrelsen påpeger, at det er uklart i forslaget, hvad der forstås ved "objektive" betingelser for, hvornår det ikke er nødvendigt med en kontrol af koncentrationen af fibre i luften.

Søfartsstyrelsen påpeger også, at det bør afklares, om begrebet "bygninger" også omfatter andre konstruktioner som f.eks. skibe.

LO kan tilslutte sig Kommissionens forslag, som de ikke mener bør begrænses.

Kommunernes Landsforening har anført, at de naturligvis anerkender nødvendigheden af et højt beskyttelsesniveau mod risici forbundet med arbejdet med asbest.

KL finder, at det formentlig er korrekt, at forslaget kan gennemføres i Danmark ved ændring af asbestbekendtgørelsen og bekendtgørelsen om registrering mm. af asbest. **KL** forudsætter, at sådanne eventuelle ændringer af de nævnte bekendtgørelser sker ved inddragelse af parterne i Arbejds miljørådet gennem nedsettelse af regeludvalg, og at der herunder foretages beregninger af ændringernes økonomiske konsekvenser, herunder de kommunaløkonomiske konsekvenser.

KL finder det hensigtsmæssigt, at der i den forbindelse foretages en klar sondring mellem de forpligtelser, der påhviler arbejdsgiveren for de medarbejdere, der beskæftiges med nedrivning, reparation og vedligeholdelse af asbestholdige byggematerialer samt rengøringsarbejde i forbindelse hermed på den ene side - og på den anden side de forpligtelser, der måtte påhvile ejere af bygninger, hvor sådanne arbejder udføres. Afhængigt af, hvor vidtgående forpligtelserne for bygningsejere måtte være, må ændringen forventes at få økonomiske konsekvenser for kommunerne som mulige ejere af sådanne bygninger.

KL henleder opmærksomheden på, at AT-meddelelse nr. 3.01.6 fra oktober 1999 om "Nedrivning, reparation og vedligeholdelse af asbestholdige byggematerialer" meget udførligt gør rede for den gældende praksis fra Arbejdstilsynets side med hensyn til de omhandlede typer af arbejde inden for dette tilsyns område.

6. Tidligere forelæggelse

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 1. marts 2002 forud for Rådets (beskæftigelses- og socialministre) møde den 7. marts 2002.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget kræver ikke lovændring og kan gennemføres ved ændring af asbestbekendtgørelsen. Forslaget skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at ville have samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Dagsordenens punkt 7:**Udkast til Rådets resolution om en ny fællesskabsstrategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen (2002-2006)**

- Vedtagelse

1. Baggrund

Den 18. marts 2002 forelagde Kommissionen sin meddelelse om en ny fællesskabsstrategi for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen (KOM (2002) 118 final) for Rådet.

Meddelelsen har til formål at fastlægge de overordnede retningslinier for fællesskabets indsats på arbejdsmiljøområdet for perioden 2002-2006. Strategien - der er den femte i rækken - træder i stedet for det fjerde handlingsprogram, der var gældende for perioden 1996-2000. Det er tillige en opfølgning på bl.a. konklusionerne fra DER Nice, hvor Kommissionen i 2002 blev anmodet om at fremlægge forslag til en ny arbejdsmiljøstrategi for Fællesskabet.

DER opfordrede på sit møde i marts 2002 i Barcelona Rådet til at behandle Kommissionens meddelelse som en prioritet. Som opfølgning herpå har formandskabet udarbejdet et udkast til Rådsresolution.

2. Indhold

Rådet noterer sig Kommissionens analyser af den generelle samfundsudvikling og af udviklingen på arbejdsmarkedet og fremhæver tre faktorer af betydning.

1. Generelle forandringer i samfundet, herunder øget erhvervsfrekvens for kvinder og demografiske forandringer.
2. Generelle forandringer i beskæftigelsessituationen, bl.a. i form af flere midlertidige ansættelsesforhold, nye og mere fleksible organisationsformer m.v.
3. Ændringer i risikomønstret med øget risiko inden for områder som bl.a. stress og vold på arbejdspladsen.

Rådet noterer sig videre, at strategien bl.a. indeholder følgende:

- Sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen skal integreres i de øvrige fællesskabspolitikker, herunder den europæiske beskæftigelsesstrategi (NAP'en) samt andre politikfelter, der er rettet mod sundhed, beskyttelse og forebyggelse.
- Styrkelse af forebyggelseskulturen bl.a. via integration i relevante undervisningsplaner, øget bevidsthedsindsats m.v. hvor Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur spiller en central rolle.
- En bedre anvendelse af gældende ret, hvor Udvalget af Arbejdstilsynschefer (SLIC) har en central rolle.
- Kombination af instrumenter og opbygning af partnerskaber, fremme af forbedringsanstaltninger via bench marking og kortlægning af bedste praksis.
- Fremme af frivillige aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, idet den sociale dialog er et grundlæggende element i forbindelse med gennemførelsen af forbedringer
- Strategien bidrager til forberedelsen af udvidelsen samt til udbygning af det internationale samarbejde, herunder især med WHO og ILO.

På det grundlag opfordrer Rådet:

-Medlemsstaterne til at udforme og gennemføre sammenhængende forebyggelsespolitikker, sikre bedre anvendelse af gældende lovgivning og nedbringe erhvervsrisici ved at fastsætte mål for reduktion af ulykker og lidelser, herunder inden for højrisikosektorer samt fremme indførelse af en egentlig forebyggelseskultur. s. 28/47

-Kommissionen til at fremme arbejdet med harmonisering af statistikker over erhvervsulykker- og sygdomme, udarbejde en prioriteret handlingsplan for strategiens gennemførelse med angivelse af de fornødne midler, rapportere årligt om anvendelsen af strategien, som viser de foranstaltninger alle aktører har iværksat, samt fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, herunder med henblik på den forestående udvidelse.

-Arbejdsmarkedets parter til at spille en aktiv rolle bl.a. med henblik på at fremme principperne for forebyggelse på arbejdspladsen gennem samarbejde på virksomhedsniveau om udformningen af arbejdsmiljøet samt samarbejde med de nationale myndigheder om udarbejdelse og gennemførelse af de nationale politikker på området.

3. Danske regler

Arbejdsmiljøloven med tilhørende bekendtgørelser samt særlovgivningen inden for områderne søfart, luftfart og havanlæg.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke specifikt redegjort herfor, hverken i Kommissionens meddelelse eller i forslaget til Rådsresolution, da der ikke er tale om et konkret initiativ. Det vil imidlertid ske i relation til de konkrete initiativer. Regeringen kan tilslutte sig denne fremgangsmåde.

5. Høring

Kommissionens meddelelse har været behandlet i EF-Specialudvalget for arbejdsmarkedet og sociale forhold, som tilsluttede sig meddelelsen med følgende bemærkninger:

LO er generelt positivt indstillet over for Kommissionens strategioplæg og fremhæver helhedstænkning, forebyggelse og integration i andre politikområder, herunder opstilling af arbejdsmiljøindikatorer i NAP'en med henblik på udvikling af et overvågningssystem til dokumentation for fremdriften. **LO** finder dog, at oplægget ikke er konkret nok og peger bl.a. på, at tilkendegivelsen om i højere grad at anvende aftaler og information bør suppleres med lovgivning, især inden for de mest belastede områder som ergonomi og psykisk arbejdsmiljø.

FTF finder overordnet, at det er en udmærket analyse af udviklingen på arbejdsmarkedet og kan tilslutte sig brug af arbejdsmiljøindikatorer i NAP'en, fokusering på den nationale håndhævelse samt opbyggelse af en forebyggelseskultur i uddannelsessystemet. **FTF** peger på nødvendigheden af en basislovgivning som et supplement til løsning af de europæiske arbejdsmiljøproblemer uanset aftaler mellem parterne. **FTF** peger endvidere på behovet for at indtænke en ny kemistrategi i meddelelsen, og at strategien bør fremme EU-lovgivningens anvendelse for arbejde i private hjem.

DA har en generelt positiv holdning og peger bl.a. på bedre implementering og gennemførelse af EU-lovgivningen, herunder via udarbejdelse af guidelines, styrket forebyggelseskultur samt forebyggelse af nye risici som stress via aftaler mellem de sociale parter som positive elementer. **DA** finder dog, at en systematisk effekt-evaluering af gældende EU-regulering bør prioriteres i strategien, hvilket ligeledes bør være afgørende for gennemførelse af fremtidig EU-regulering. Fastlæggelse af økonomiske konsekvenser af fremtidig EU-regulering

bør endvidere prioriteres. Samtidig bør tilkendegivelsen om teknisk bistand til ansøgerlandene præciseres, og der bør ske en opprioritering af det kemiske område. DA har endvidere et vist forbehold i relation til visse af de konkrete forslag, herunder især asbestdirektivet, kræftdirektivet og direktivet om skærmterminaler. s. 29/47

SALA tilslutter sig DA's bemærkninger.

Udkastet til Rådsresolution har efterfølgende været sendt til høring i udvalget, men har ikke givet anledning til yderligere bemærkninger.

6. Tidligere forlæggelser

Kommissionens præsentation af forslaget til strategi blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 1. marts 2002 til orientering forud for rådsmødet for beskæftigelse- og socialministre den 7. marts 2002.

7. Lovgivnings- og statsfinansielle konsekvenser

Gennemførelsen af konkrete tiltag, der iværksættes inden for strategien, vil formentlig ikke kræve lovændringer, men vil kunne gennemføres i form nye eller ændrede regler på bekendtgørelsesniveau. Gennemførelsen af strategien skønnes på det foreliggende grundlag ikke at ville medføre statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Såvel Rådsresolutionen som Kommissionens meddelelse har ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser, men der kan på sigt være positivt afledte effekter i form af færre ulykker og lidelser, reduceret sygefravær og forøget produktivitet.

Dagsordenens punkt 8:

Udkast til rådsresolution om kvalifikationer og mobilitet

- Vedtagelse

1. Baggrund

Debatten om kvalifikationer og mobilitet skal ses i umiddelbar forlængelse af den overordnede målsætning fra Lissabon om en dynamisk og vidensbaseret økonomi, holdbar økonomisk vækst samt bedre og flere jobs og social sammenhængskraft. En afgørende forudsætning er en veluddannet arbejdsstyrke med en stor tilpasningsevne. Samtidig skal mobiliteten øges, hvilket både gælder mellem jobs (erhvervs-mæssig mobilitet) og mellem lande (geografisk mobilitet). Behovet for en bedre information om job- og mobilitetsmuligheder er central i denne sammenhæng.

I forlængelse af DER i Stockholm (marts 2001) blev det besluttet at nedsætte en Task Force på højt niveau, som fik til opgave at komme med en række forslag til, hvordan færdigheder styrkes og mobiliteten øges i EU til gavn for et fælles, vidensbaseret og konkurrencedygtigt arbejdsmarked. I december 2001 fremlagde Task-Forcens en rapport for Kommissionen.

Med afsæt i rapportens konklusioner har Kommissionen udarbejdet **en handlingsplan**, som bygger videre på Task Forcens konklusioner.

På linie med Task Forcens konklusioner tager handlingsplanens forslag til aktiviteter afsæt i tre hovedudfordringer i Europa:

- Utilstrækkelig faglig mobilitet,
- begrænset geografisk mobilitet,
- fragmenteret information vedr. f.eks. jobmuligheder.

For så vidt angår den **faglige mobilitet**, er forslagene koncentreret om at øge uddannelsesinstitutionernes evne til at imødekomme arbejdsmarkedets behov, sikre at alle har et minimum af færdigheder og adgang til løbende opdatering af kvalifikationer, herunder særligt udsatte grupper, udbygge systemer til "validering" af uformelle kvalifikationer samt tiltag til at øge sammenligneligheden landene imellem.

En øget **geografisk mobilitet** skal dels understøttes ved en øget internationalisering af de eksisterende uddannelser, herunder sprogfærdigheder i grundskolen, dels ved at nedbryde fortsatte administrative barrierer.

Forslagene vedrørende **et højere informationsniveau** om mulighederne for at gøre karriere i et andet land, herunder betingelserne herfor, spænder over en lang række forslag fra en europæisk informationskampagne målrettet arbejdsgivere og lønmodtagere vedr. job- og uddannelsesmuligheder foranlediget af det indre marked til en modernisering og øget viden om eksisterende netværk som f.eks. EURES.

2. Indhold:

I udkastet til Rådsresolution om kvalifikationer og mobilitet henvises der først og fremmest til målsætning fra Lissabon om fuld beskæftigelse i en dynamisk og vidensbaseret økonomi, holdbar økonomisk vækst samt bedre og flere jobs og social sammenhængskraft.

Rådet understreger indledningsvist, at et af midlerne består i at styrke rammerne for livs- s. 31/47
lang læring og uddannelser, således at uddannelsessystemet i højere grad tilpasses arbejdsmarkedets behov.

Den faglige og geografiske mobilitet skal øges mellem såvel sektorer som regioner, hvorfor barrierer herfor, f.eks. af juridisk og skattemæssig karakter, skal nedbrydes. Et gennemsigtig informationssystem på arbejdsmarkedet vil i denne sammenhæng være et centralt redskab til at opnå målet om bedre kvalifikationer og mobilitet i Unionen.

Kommissionen opfordres til følgende initiativer:

- At styrke samarbejdet med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter med henblik på at udvikle en fælles ramme for anerkendelse af kvalifikationer - og tilsvarende inden for området af arbejdsmarkedsuddannelserne,
- at analysere sammenhængen mellem emigration, beskæftigelse og socialpolitik i lyset af de respektive arbejdsmarkeder,
- at fremsætte forslag om et europæisk sygesikringskort,
- at fremme arbejdet med at implementere en "one-stop web site" om mobilitet,
- at gennemføre en kampagne, som har til formål at fremme mobilitet mellem landene,
- at undersøge muligheden for at oprette en mekanisme, som skal undersøge forhindringerne for øget geografisk mobilitet,
- at stille forslag om en øget udbygning af EURES-systemet og
- at rapportere årligt inden for rammerne af den europæiske beskæftigelsesstrategi.

Medlemsstaterne opfordres inden for rammerne af den europæiske beskæftigelsesstrategi bl.a. til at tage følgende initiativer:

- Inden for livslang læring at udvikle færdigheder til brug for det fremtidige arbejdsmarked,
- i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at styrke rammerne for at fremme adgangen til arbejdsmarkedsuddannelser - både for ledige og personer i arbejde,
- at udbygge incitament/initiativer for at fastholde personer på arbejdsmarkedet, hvilket indebærer et betydeligt element af træning og
- at understøtte udvikling af et statistisk system, som skal overvåge geografisk mobilitet og mangel på kvalifikationer.

Arbejdsmarkedets parter opfordres til at spille en væsentlig rolle i denne proces - det gælder i forhold til at indgå aftaler på området, deltage i informationskampagner m.v.

3. Danske regler

Der er ingen særlige danske regler på området.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Regeringen finder, at Kommissionens handlingsplan om kvalifikationer og mobilitet såvel som udkastet til rådsresolution er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet. De anses for at kunne bidrage til at styrke samordningen af medlemslandenes politikker, der inden for rammerne af traktaten er medlemslandenes eget ansvar ("den åbne koordinationsmetode").

5. Høring

Der er ikke foretaget ekstern høring.

6. Tidligere forelæggelse

Kommissionens forslag til handlingsplan har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 1. marts 2002 til orientering forud for Rådsmødet den 7. marts 2002.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser på arbejdsmarkedsområdet.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagets samfundsøkonomiske konsekvenser er vanskeligt at vurdere. Hensigten er at styrke grundlaget for øget beskæftigelse, vækst og velfærd i EU.

Dagsordenens punkt 9:

Integration af kønspektivet i EU's politikker

a) Kønspektet i miljøpolitikken

b) Kønspektet i landbrugspolitikken

c) Dimensionen mænd/kvinder i forbindelse med strukturfondene

- Information fra formandskabet

1. Baggrund

Under det franske formandskab i 2000 vedtog EU's ligestillingsministre at mainstreame arbejdet i rådsformationerne.

Siden er rådsformationerne for uddannelse, indre marked, forskning, udvikling, eksterne relationer samt økonomi og finansministre blevet mainstreamet.

Traditionelt foregår mainstreamingen ved, at formandskabet vælger to rådsformationer og herefter laver enten rådskonklusioner om, hvordan man kan fremme ligestillingen inden for et enkelt isoleret område eller en generel rådskonklusion om ligestilling i relation til rådsformationen generelt.

Under det danske formandskab vil rådsformationen for social- og beskæftigelsesministre blive mainstreamet efter en anden metode end hidtil. Det danske formandskab har valgt at mainstreame hvert enkelt relevante dagsordenspunkt på rådsmøderne. Det kan gøre mainstreamingen mindre synlig, men til gengæld sikrer man, at ligestillingsaspektet inkorporeres i alle relevante politikker og beslutninger, fremfor at ligestillingsaspektet isoleres som et separat punkt på dagsordenen.

2. Indhold

Det spanske formandskab har valgt at mainstreame rådsformationerne vedr. landbrug og miljø samt at orientere om en kommende konference om mainstreamingarbejdet i Strukturfondene.

Formandskabet har lagt op til en generel informering om processen i forbindelse med mainstreaming.

På landbrugsområdet understreger de vedtagne rådskonklusioner landenes forpligtelser over for landbo-kvinder specielt hvad angår uddannelses og lige deltagelse i beslutningsprocesserne. Generelt lægger konklusionen yderligere vægt på vigtigheden af at gå på to ben i ligestillingsarbejdet: at mainstreame landbrugspolitikken og tage initiativer til særlige foranstaltninger. Desuden lægges der vægt på udviklingen af kønsopdelt statistik på området. Ministeren for landbrug vil holde et indlæg om mainstreaming på landbrugsområdet på rådsmødet for landbrug.

Konklusionerne på miljøområdet er ikke fremlagt endnu.

Hvad angår Strukturfondene vil der blive afholdt en konference i juni d.å. med henblik på at fortsætte drøftelserne om mainstreamingarbejdet i fondene.

3. Danske regler

Mainstreamingprincippet er lovfæstet i ligestillingslovens § 4.

4. Høring

Da det er information fra formandskabet vedrørende andre ressortministres område, er sagen ikke blevet sendt i høring i EF-Specialudvalget vedr. arbejdsmarkedet og sociale forhold.

5. Tidligere forelæggelser

Sagen er ikke tidligere være forelagt Folketingets Europaudvalg.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Mainstreamingarbejdet skønnes ikke direkte at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Indirekte skulle mainstreamingarbejdet dog gerne munde ud i en afsmitning på udførelsen af lovgivningen.

7. Samfundsmæssige konsekvenser

Mainstreamingarbejdet skønnes ikke at have samfundsmæssige økonomiske konsekvenser.

Dagsordenens punkt 10:

s. 35/47

Vold mod kvinder

- a) Studie om fænomenet vold mod kvinder i medlemslandene
 - b) Guide om god praksis vedr. bekæmpelse af vold mod kvinder
- = Præsentation ved formandskabet

1. Baggrund

Vold mod kvinder anses af det internationale samfund som et brud på menneskerettighederne og et overgreb på den personlige frihed.

Verdenskvindekonferencen i Beijing i 1995 definerede vold mod kvinder som en hindring for ligestilling mellem mænd og kvinder og udtrykte klart, at stater skal modarbejde og bremse vold mod kvinder.

I forbindelse med gennemgangen af EU's opfølgning på Beijing Platform for Action, besluttede social- og beskæftigelsesministrene i 2001, at vold mod kvinder skulle tages op i 2002.

Et af temaerne på den socialpolitiske dagsorden i Europa er vold mod kvinder. Endvidere er kampen mod seksualiseret vold et af målene for EU-rammeprogrammet for Ligestilling 2001-2005 og for Fællesskabsprogrammet DAPHNE.

2. Indhold

Det spanske formandskab har valgt vold mod kvinder som et af flere temaer for deres arbejde på ligestillingsområdet. Formandskabet har ved hjælp af et omfattende spørgeskema indhentet oplysninger fra medlemslandene vedr. deres indsats mod volden.

De danske oplysninger er indhentet i de relevante ministerier. Foruden at skabe et overblik over den europæiske indsats, har undersøgelsens resultater dannet grundlag for formandskabets udarbejdelse af en "Good Practice Guide", indeholdende de bedste initiativer og aktiviteter til bekæmpelse af vold mod kvinder i de enkelte medlemslande.

Undersøgelsen samt Good Practice Guide omhandler begge vold i hjemmet, seksualiseret vold og vold på arbejdspladsen.

Guiden understreger især vigtigheden af pålidelige data for at kunne bekæmpe vold mod kvinder på den mest effektive vis.

Som i den danske handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder, drejer det spanske materiale sig også om støtte til ofre, forebyggelse gennem rehabilitering af voldsmanden, styrkelse af fagfolks kompetencer samt vidensindsamling og synliggørelse af problemet.

Som led i arbejdet med temaet vold mod kvinder har det spanske formandskab endvidere afholdt en ministerkonference i Santiago de Compostela, den 18.-19. februar 2002.

3. Danske regler

Danmark vil under det kommende EU-formandskab følge op på Platform for Action og de spanske initiativer ved at udarbejde indikatorer på området vold mod kvinder.

Den danske indsats mod vold mod kvinder er af en omfattende karakter og involverer både myndigheder og frivillige organisationer, blandt andre kvindekrisecentre, voldtægtscentre, skadestuer, politi og de sociale myndigheder.

Den danske regering offentliggjorde den 8. marts 2002 en samlet handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder i hjemmet. Handlingsplanen skal styrke og samle den nuværende indsats. En tværministeriel arbejdsgruppe vil i det fremtidige arbejde fungere som koordinator for implementeringen af handlingsplanen konkrete initiativer.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Formandskabet har ikke nærmere redegjort for forholdet til nærheds- og proportionalitetsprincippet. Regeringen finder, at såvel studiet som guiden er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

5. Høring

Emnet har ikke været sendt i høring.

6. Tidligere forelæggelser

Forud for Rådsmødet for beskæftigelses- og socialministre den 7. marts 2002 har emnet været forelagt Regeringens Udenrigspolitiske Udvalg, Folketingets Europaudvalg og Folketingets Socialudvalg til orientering.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Punktet er præsentation fra formandskabet og skønnes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Punktet er præsentation fra formandskabet og skønnes ikke at ville få samfundsøkonomiske konsekvenser.

Dagsordenens punkt 11:

s. 37/47

Rapport om den social beskyttelse 2001

- *Præsentation*

1. Baggrund

I forbindelse med nedsættelsen af Komitéen for Social Beskyttelse blev det besluttet, at Komitéen hvert år skulle afgive en rapport om udviklingen i medlemsstaternes socialpolitik. Der foreligger på nuværende tidspunkt et udkast, som har været genstand for drøftelser i Komitéen.

Det forventes, at Komitéens formand på rådsmødet vil præsentere rapporten.

2. Indhold

Udkastet beskriver udviklingen i socialpolitikken gennem det seneste århundrede og lægger stor vægt på det paradigmeskifte, der er sket med hensyn til at gå fra passive ydelser til aktiv socialpolitik. Endvidere beskrives indgående den proces, der blev iværksat på Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000 med introduktion af den åbne koordinationsmetode på en række socialpolitiske kerneområder, herunder bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt pensionernes bæredygtighed.

Teksten er underbygget af en række statistikker fra Eurostat.

Dagsordenens punkt 12:

Den anden verdenskonference om alderdom

- Information fra formandskabet

1. Baggrund

Formandskabet vil orientere om den anden verdenskonference om alderdom, som blev afholdt i Madrid den 8.-12. april 2002.

2. Indhold

Konferencen mundedede ud i vedtagelse af Madrid-handlingsplanen og en politisk erklæring.

Madrid-handlingsplanen fokuserer på situationen for ældre i mange forskellige sammenhænge på globalt plan. Madrid-handlingsplanen er inddelt i tre søjler:

I. Ældre og udvikling

Indebærer blandt andet ret til aktiv deltagelse i samfundet, i arbejdsstyrken, ret til udvikling i ensomt liggende områder, adgang til viden og uddannelse, bekæmpelse af marginalisering og fattigdom, solidaritet mellem generationer, ret til social beskyttelse m.v.

II. Sundhedsfremme for ældre

Indebærer ret til mad og drikke (god ernæring), til sundhedsydelser, uddannelse af sundheds- og socialservicepersonale, indsats for ældre handicappede også psykisk handicappede.

III. Støttende omgivelser

Omfatter boliger, støtte til omsorgspersonale og andre, der sørger for omsorg for ældre, fjernelse af alle former for forsømmelse, bekæmpelse af vold mod ældre og misbrug, styrkelse af det positive ældrebillede.

Desuden er der afsnit om implementering og opfølgning på national og international plan, herunder NGO'ers rolle.

Den politiske erklæring afspejler handlingsplanen, og med den lover de forsamlede regeringer at arbejde for, at de mange aspekter af handlingsplanen for ældre fremmes.

Det skal tilføjes, at Madrid-handlingsplanen er en handlingsplan, som hvert medlemsland kan bruge som kilde til inspiration og til fortsat at have ældre og ældres forhold på den globale og nationale dagsorden. Handlingsplanen og den politiske erklæring er ikke bindende.

3. Tidligere forelæggelse

Sagen har været forelagt Regeringens Udenrigspolitiske Udvalg og Folketingets Europaudvalg forud for Rådsmødet for beskæftigelses- og socialministre den 7. marts 2002.

Dagsordenens punkt 13:**Information om formandskabets aktiviteter vedr:**

- 1) Ministerkonferencen "Den europæiske sociale model og processen for reformer af den sociale beskyttelse i Latinamerika"**
- 2) Den europæiske konference vedrørende handicap**
- 3) Resultater af andre konferencer og seminarer**

1. Baggrund og indhold

Der blev medio maj d.å. afholdt en konference i Valencia med deltagelse af repræsentanter fra EU-landene, kandidatlandene og de latinamerikanske lande.

Formålet var en bred drøftelse af fremtidens modeller for social beskyttelse. Der blev vedtaget et slutdokument, som fastslår, at de store forskelligheder i systemerne, som udspringer af historiske, politiske, økonomiske og sociale grunde skal respekteres, hvorfor enhver idé om uniformering og harmonisering frarådes. Derimod tilrådes udveksling af gode erfaringer og praksis mellem landene, ud fra den kendsgerning, at landene i de kommende år vil stå over for fælles udfordringer bl.a. som følge af den demografiske udvikling. Hertil kommer, at det under hensyn til den øgede migration mellem landene kan være tilrådeligt med en forbedring af de eksisterende internationale instrumenter, herunder ILO's og Europarådets instrumenter.

Der blev den 20. – 23. marts 2002 afholdt en kongres i Madrid om handicap-politik.

Det ledende tema for kongressen var: *"Ikke-diskrimination plus positiv handling resulterer i social integration"*.

Kongressen var orienteret mod at formulere et handicappolitisk dokument med anbefalinger inden for væsentlige handicappolitiske indsatsområder, der bl.a. kan give indhold til Det Europæiske Handicapår 2003.

Der blev under kongressen behandlet følgende temaer: Undervisning – Tilgængelighed – Social integration/social eksklusion – Øget opmærksomhed (Generel Awareness) - Beskæftigelse/træning og Menneskerettigheder.

Kongressen blev afsluttet med offentliggørelsen af en erklæring "Madrid-erklæringen", der skal skabe opmærksomhed om 50 millioner handicappedes rettigheder og være grundlag for handlinger på Fællesskabsniveau, på nationalt niveau, på regionalt niveau og på lokalt niveau.

Erklæringen indeholder handicappolitiske visioner og et program til realiseringen af visionerne samt anbefalinger til handlinger, der er målrettet samfundsinstitutioner og organisationer, der har afgørende indflydelse på vilkårene for handicappede.

Dagsordenens punkt 14 a) Eventuelt

Forslag til direktiv vedrørende arbejdsvilkår for vikarbureauansatte vikarer

KOM(2002)149

- Præsentation ved Kommissionen

1. Baggrund

Kommissionen har den 25. marts 2002 oversendt forslaget til Rådet, (KOM (2002) 149 endelig). Forslaget er et forslag til minimumsdirektiv og fremsættes med hjemmel i TEU artikel 137, stk. 2. Forslaget er underlagt den fælles beslutningsprocedure, jf. artikel 251 i TEU.

Forslaget fremsættes i umiddelbar forlængelse af en række tidligere forslag fra Kommissionens side om vikaransatte og de seneste forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, (i henhold til artikel 3 i den sociale protokol, nu TEU art. 138), der blev afsluttet uden resultat den 21. maj 2001.

Parternes forhandlinger muliggjorde dog efter Kommissionens opfattelse, at der kunne identificeres en fælles platform, der indikerede, at parterne havde været tæt på at nå til enighed. De punkter, hvor parterne nåede til enighed, er inkorporerede i forslaget, og der er udarbejdet forslag til yderligere bestemmelser, som skal løse de resterende problemer.

2. Indhold

Forslaget har til formål at etablere et generelt ikke-diskriminationsprincip i henhold til hvilket, vikarbureauansatte vikarer med hensyn til basale arbejdsbetingelser ikke må behandles ringere end sammenlignelige arbejdstagere, der defineres som arbejdstagere i brugervirksomheden med et identisk eller tilsvarende arbejde.

Forslaget åbner for en restriktion i forhold til anvendelsen af vikararbejde og to mulige undtagelser til ikke-diskriminationsprincippet.

Restriktioner kan gennemføres, hvor der er tale om en objektiv begrundelse for en anden behandling. Dette er tilfældet, hvor det følger af omstændighederne, at en vikaransat er i en anden situation end en under normale omstændigheder sammenlignelig arbejdstager.

Undtagelse fra ikke-diskriminationsprincippet kan gøres, hvor den vikaransatte har en permanent kontrakt med vikarbureauet, og hvor den vikaransatte er aflønnet af vikarbureauet i perioder mellem vikaransættelse i to brugervirksomheder.

Det følger endvidere af forslaget, at medlemsstaterne kan overlade det til arbejdsmarkedets parter, gennem kollektive aftaler, at etablere arbejdsvilkår, som afviger fra ikke-diskriminationsprincippet, så længe der sikres et passende beskyttelsesniveau for de vikaransatte.

Anvendelsesområde

Direktivet skal finde anvendelse på ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold mellem et vikarbureau (arbejdsgiveren) og arbejdstageren, der placeres hos en brugervirksomhed og arbejder under dennes overvågning/instruktion.

Efter høring af arbejdsmarkedets parter kan medlemsstaterne bestemme, at direktivet ikke skal finde anvendelse på ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold indgået under et sær-

ligt offentligt eller offentligt støttet uddannelses-, integrations- eller efteruddannelsesprogram.

s. 41/47

Formål

Formålet med forslaget er at forbedre kvaliteten af vikararbejde gennem sikring af anvendelse af ikke-diskriminationsprincippet for vikarer. Formålet er endvidere at etablere en passende ramme for anvendelsen af vikararbejde med henblik på at bidrage til et gnidningsfrit arbejdsmarked.

Definitioner

Forslaget indeholder definitioner af følgende begreber: arbejdstager, sammenlignelig arbejdstager, udstationering og basale arbejds- og ansættelsesvilkår.

Arbejdstagerbegrebet skal defineres udfra det nationale arbejdstagerbegreb, dvs. som personer, der i henhold til national ansættelsesret nyder beskyttelse som arbejdstager.

En sammenlignelig arbejdstager defineres som en arbejdstager i brugervirksomheden, som indtager en identisk eller tilsvarende stilling som arbejdstageren (vikaren), der er formidlet af vikarbureauet, hvor der skal tages højde for anciennitet, kvalifikationer og evner.

Udstationering (posting) defineres som den periode, hvor vikaren er placeret i brugervirksomheden.

Som basale arbejds- og ansættelsesvilkår defineres arbejds- og ansættelsesvilkår, der relaterer sig til følgende fire punkter:

- Arbejdstid, hvileperioder, natarbejde, betalt ferie og offentlige fridage .
- Løn.
- Arbejde udført af gravide og ammende mødre, børn og unge.
- Initiativer med henblik på at bekæmpe diskrimination på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Direktivet berører ikke national lovgivning vedrørende definitionen af ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold. Medlemsstaterne kan dog ikke udelukke ansættelsesforhold eller ansættelseskontrakter fra direktivets anvendelsesområde, alene fordi de vedrører deltidsansatte, som omfattet af Rådets direktiv 97/81/EF (Deltidsdirektivet), tidsbegrænset ansatte som omfattet af Rådets direktiv 99/70/EF (direktivet om tidsbegrænset ansættelse) eller personer, der er udlånt til en brugervirksomhed.

Gennemgang af restriktioner eller forbud

Forslaget indeholder en bestemmelse om, at medlemsstaterne periodisk skal gennemgå restriktioner eller forbud mod vikararbejde for særlige grupper af arbejdstagere eller sektorer med henblik på at kontrollere, om de specifikke underliggende betingelser fortsat er til stede. Er disse betingelser ikke længere til stede, skal de pågældende forbud eller restriktioner opheves. Kommissionen skal orienteres om gennemgangen, og hvor en restriktion opretholdes, skal medlemsstaten informere Kommissionen om, hvorfor man anser restriktionen for nødvendig og retfærdiggjort.

Restriktioner eller forbud mod vikararbejde, som kan opretholdes, skal være retfærdiggjort på baggrund af en generel interesse særligt med hensyn til beskyttelsen af arbejdstagerne.

Ikke-diskriminationsprincippet

Hovedreglen i forslaget er, at vikariansatte under deres udstationering skal have mindst lige så gunstig behandling med hensyn til basale arbejds- og ansættelsesvilkår, herunder anciennitet i jobbet, som en sammenlignelig arbejdstager i brugervirksomheden, medmindre forskellig behandling kan begrundes objektivt. Der fastsættes et pro-rata princip, hvor dette er hensigtsmæssigt.

Det er muligt at gøre undtagelse herfra i de tilfælde, hvor vikarer har en permanent ansættelseskontrakt med et vikarbureau og modtager løn herfra i mellemp perioder mellem to "udstationeringer". Medlemsstaterne kan give arbejdsmarkedets parter mulighed for at indgå kollektive aftaler, der afviger fra ikke-diskriminationsprincippet, forudsat at der bevares et rimeligt beskyttelsesniveau for vikariansatte. Undtagelse kan endvidere gøres for vikarer, der har en eller flere opgaver for den samme brugervirksomhed, når opgaven kan blive fuldført i en periode, der ikke overstiger seks uger.

Der skal introduceres passende foranstaltninger, der skal forhindre misbrug i anvendelsen af bestemmelsen.

Forslaget fastsætter, at når der skal sammenlignes med en "sammenlignelig arbejdstager" i bruger virksomheden, og en sådan ikke findes, skal der henvises til den kollektive overenskomst i virksomheden. Er der ikke nogen kollektiv overenskomst skal der sammenlignes med den kollektive overenskomst, der anvendes i vikarbureauet. Er der heller ikke her en kollektiv overenskomst skal de basale arbejds- og ansættelsesvilkår for vikariansatte fastsættes udfra national lovgivning og national praksis.

Gennemførelsen af ikke-diskriminationsbestemmelsen skal fastsættes af medlemsstaten efter konsultation af arbejdsmarkedets parter. Bestemmelsen kan endvidere gennemføres via kollektiv aftale mellem arbejdsmarkedets parter på passende niveau.

Adgang til permanent beskæftigelse

Forslaget fastsætter, at vikariansatte skal informeres om ledige stillinger i brugervirksomheden. I henhold til forslaget skal klausuler, der forbyder eller som hindrer, at der efter udløbet af en vikariansættelse indgås en permanent ansættelsesaftale mellem vikaren og brugervirksomheden, betragtes som ugyldige og ulovliggøres.

Endvidere foreslås det, at vikarbureauer ikke må tage gebyr for at formidle, at arbejdstagere ansættes i en brugervirksomhed.

Vikariansatte skal sikres adgang til sociale goder i brugervirksomheden, medmindre der er objektive grunde til at nægte dette.

Medlemsstaterne skal tage passende skridt til - eller fremme dialogen mellem arbejdsmarkedets parter - med henblik på at forbedre vikariansattes adgang til uddannelse i vikarbureauet, også i perioder mellem deres "udstationeringer", ligesom adgangen til uddannelse skal forbedres i brugervirksomheden.

Repræsentation

Vikariansatte skal ifølge forslaget medregnes, når der fastsættes grænser med hensyn til organer, der repræsenterer arbejdstagere i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning i vikarbureauet.

Brugervirksomheden skal ifølge forslaget give passende information om anvendelsen af vikarer, når der gives information om beskæftigelsen i virksomheden til organer, der repræsenterer arbejdstagerne, og som er nedsat i henhold til national eller fællesskabslovgivning.

3. Danske regler

Der er ingen særskilt lovregulering af vikarbureauansattes ansættelsesforhold i Danmark. Ifølge retspraksis er vikarbureauansatte omfattet af ansættelsesbevisloven, hvorimod vikarbureauansatte, der udfører arbejde dækket af funktionærloven, ikke er omfattet af funktionærlovens bestemmelser, da der ikke foreligger et tjenesteforhold

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen finder, at forslaget ligger inden for proportionalitetsprincippets rammer, da der foreslås minimumsbeskyttelse, og det herefter overlades til medlemstaterne og arbejdsmarkedets parter at lave enhver tilpasning, som måtte være nødvendig for at tage hensyn til særlige nationale forhold. Den ramme, der etableres ved direktivforslaget, er således ifølge Kommissionen fleksibel. Kommissionen finder endvidere, at denne ramme først og fremmest er egnet til at konsolidere eller styrke god praksis i medlemsstaterne og giver medlemsstaterne mulighed for at anvende ikke-diskriminationsprincippet i udstrakt grad, når vikarer har en varig kontrakt. Medlemsstaterne kan også vælge at delegere denne opgave til arbejdsmarkedets parter uanset hvilken type kontrakt, der er tale om.

Forslaget kræver endvidere ifølge Kommissionen, at medlemsstaterne gennemfører et periodisk gennemsyn af de restriktioner, der måtte være blevet pålagt vikarbejde.

Kommissionen finder, at da det grundlæggende beskyttelsesniveau af vikarer forbedres i fremtiden, burde det også være muligt at hæve nogle af de restriktioner i anvendelsen af vikarbejde, der er etableret på baggrund af et ønske om at beskytte vikaransatte.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens vurdering af forslagets forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

5. Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring i EF-specialudvalget for arbejdsmarkedet og sociale spørgsmål.

Der er modtaget høringssvar fra DA, LO, FTF, Lederne, KL og SALA.

DA, SALA og KL finder *generelt*, at direktivforslaget på en række punkter strider mod TEU's artikel 137, stk. 6 (forslagets bestemmelser om løn- og overenskomstforhold).

DA peger på den negative effekt, som forslaget kan have på små og mellemstore virksomheder.

Direktivforslaget griber efter DA's, SALA's og KL's opfattelse ind i danske overenskomstforhold, bl.a. på grund af sammenligningsfaktoren. Rammene og behandlingen af lønspørgsmål og overenskomstforhold er efter parternes opfattelse udelukkende undergivet national kompetence. Dette følger af Traktatens artikel 137, stk. 6, om organisationsret.

DA finder heller ikke, at Kommissionen i sin begrundelse for direktivforslaget i tilstrækkeligt omfang har dokumenteret et behov for fællesskabsregler på området. Direktivforslaget

vil næppe skabe flere jobs og er efter **DA** og **KL**'s opfattelse i modstrid med både EU's s. 44/47 egen Lissabon-strategi og konklusionerne om bl.a. fleksibilitet, jobskabelse og forenkling af administrative rammer fra det nyligt overstående Barcelona-topmøde.

DA kan ikke støtte, at man i forslaget definerer sammenligningspersonen som en, der er ansat i brugervirksomheden. **DA** kan heller ikke støtte, at man ønsker at regulere lønspørgsmål i direktivet.

DA finder, at artikel 4 bør omkrives og tydeliggøres for at give mål og midler til at åbne arbejdsmarkedet for vikarbureauarbejde. **DA** finder, at forpligtelserne i direktivet om at åbne arbejdsmarkedet for vikarbureauarbejde ellers er alt for svage.

DA finder, at artikel 5, stk. 1, bør udformes i overensstemmelse med princippet i direktivet om information og høring.

I artikel 5, stk. 2, finder **DA**, at kravet om aflønning mellem perioderne bør udgå.

DA finder, at en bagatelgrænse (artikel 5, stk. 4), bør fastlægges nationalt. Perioden bør under alle omstændigheder være længere end seks uger og ikke mindre end tre måneder.

DA finder ikke, at der bør fastlægges bestemmelser om vikarers ret til sociale tilbud eller medarbejderuddannelse i brugervirksomheden, jf. artikel 6.

Samlet set kan **DA** og **SALA** ikke støtte, at det foreliggende direktivforslag fremmes. **KL** anbefaler, at Danmark arbejder for, at direktivet sendes tilbage til arbejdsmarkedets parter til fornyede forhandlinger, samt at Danmark sikrer, at alle lønbestemmelser i direktivet under alle omstændigheder fjernes.

Lederne finder det som udgangspunkt ikke hensigtsmæssigt, at man på europæisk plan foretager en fælles detailregulering af vikaransattes ansættelsesforhold, og **Lederne** kan derfor tilslutte sig indstillingen om, at der ikke umiddelbart er noget behov for en sådan regulering.

Lederne indstiller, at der fra dansk side arbejdes for, at et eventuelt direktiv i videst muligt omfang overlader reguleringen af vikarbureauansattes ansættelsesvilkår til arbejdsmarkedets parter i de enkelte lande.

LO støtter generelt, at der udfoldes bestræbelser for at regulere arbejdsforholdene for vikarer.

LO finder dog, at direktivforslaget i for høj grad bygger på en rapport udarbejdet af vikarbureauernes europæiske brancheorganisation (CIETT). **LO** finder, at denne rapport nærmest har karakter af et partsindlæg. **LO** finder i den forbindelse, at direktivforslaget bør afvente en "uvildig" rapport fra Dublininstituttet, som forventes offentliggjort snarest.

LO er endvidere uenig i direktivets "indbyggede målsætning" om, at andelen af vikaransættelser skal øges og lægger i den forbindelse vægt på, at overenskomstbestemmelser, der f.eks. forpligter arbejdsgivere til at efterspørge arbejdskraft i de lokale forbund inden vikaransættelse anvendes, ikke må anfægtes af forslaget.

Endelig finder **LO**, at Kommissionen i den generelle redegørelse for de forudgående forhandlinger med parterne ikke loyalt har gengivet arbejdstagersidens holdninger, og at det

derfor ikke er korrekt, når Kommissionen giver udtryk for, at direktivet er baseret på de punkter, hvor parterne under forhandlingerne var nået til enighed. s. 45/47

Artikel 3, stk. 1, litra d), pkt. ii) om aflønning bør tydeliggøres, så det klart fremgår, om det også omfatter pension m.v.

For bl.a. at bringe præambelens betragtning 18 i overensstemmelse med direktivets tekst, foreslår LO, at der i artikel 3, stk. 1, litra d) indsættes et nyt pkt. v), med teksten "øvrige arbejds- og ansættelsesvilkår som defineret af arbejdsmarkedets parter".

LO arbejder generelt for at sikre flere varige job, og LO kan derfor ikke støtte bestemmelsen i artikel 4, hvorefter medlemsstaterne vil skulle gribe ind i overenskomster, der indeholder begrænsninger i anvendelsen af vikararbejde. LO finder, at bestemmelsen bør udgå.

LO finder, at bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, ikke tilstrækkeligt kvalificeret afgrænser den undtagelse fra ikke-forskelsbehandlingsprincippet, som består, hvis man har en tidsbegrænset kontrakt med et vikarbureau.

LO finder, at man i artikel 5, stk. 3 og 6, bør bemyndige arbejdsmarkedets parter direkte og ikke lade det være op til de enkelte medlemsstater at give bemyndigelse.

LO er uenig i den bagatelgrænse på seks uger, som fremgår af artikel 5, stk. 4, idet man finder, at det vil gøre direktivet virkningsløst på en lang række områder.

Efter LO's opfattelse giver det ingen mening at kræve, at vikarer skal behandles på samme måde som vikarer på vikarvirksomheden, jf. artikel 5, stk. 5. Bestemmelsens 2. punktum bør derfor erstattes af en bestemmelse, der svarer til arbejdsmiljølovens § 10, stk. 2, efter hvilken man, i tilfælde af at en overenskomst ikke forefindes på virksomheden, da anvender den overenskomst, der finder anvendelse inden for tilsvarende faglige område.

FTF har tilkendegivet, at man ikke er uenig i de konklusioner, som er draget i nærværende notat.

6. Tidligere forelæggelse

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

7. Lovmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Vedtagelse af forslaget vil indebære, at der skal gennemføres (opsamlings-) lovgivning om vikarbureauansatte vikarers ansættelsesforhold, herunder fastsættelse af et ikke-diskriminationsprincip. Vikarers retsstilling i forhold til funktionærloven vil formentlig ligeledes skulle ændres.

Forslaget skønnes ikke at ville have statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Forslaget er et supplement til eksisterende EU-regulering, som ikke påvirkes af forslaget.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagets samfundsøkonomiske konsekvenser skønnes at være begrænset til de eventuelle sager, der måtte opstå som følge af ny lovgivning-/overenskomstregulering med hensyn til vikarbureauansatte vikarers ansættelsesforhold.

Dagsordenens punkt 14b) Eventuelt:**Forslag til Rådets henstilling om anvendelse af lovgivningen om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen på selvstændige.**

KOM(2002)166

*-Præsentation ved Kommissionen***1. Baggrund**

Kommissionens forslag til henstilling, (KOM (2002) 166), er udstedt med hjemmel i traktatens artikel 308, hvorefter Rådet, efter forslag fra Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet, med enstemmighed, udfærdiger forskrifter om handlinger, der er påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål.

2. Indhold

Kommissionen har ønsket dette initiativ, da selvstændige som regel ikke er omfattet af EU's arbejdsmiljødirektiver, og da selvstændige ofte er udsat for de samme arbejdsmiljørisici som arbejdstagere. Desuden arbejder de fleste selvstændige netop i højrisikosektorer.

I visse medlemsstater omfatter arbejdsmiljølovgivningen allerede selvstændige, og selv om konkurrenceforvridninger især mærkes inden for de forskellige medlemsstaters grænser, kan ensartede foranstaltninger i medlemsstaterne bidrage til at mindske konkurrenceforvridningerne i EU.

Kommissionen anmodede Arbejdsmiljøagenturet i Bilbao om at indhente oplysninger fra medlemsstaterne med henblik på at undersøge, i hvilket omfang medlemsstaterne, i forbindelse med implementeringen af arbejdsmiljødirektiverne, har udvidet reglerne til også at gælde for selvstændige. Undersøgelsen viste, at der er en vis uensartethed i hvorvidt og i hvilket omfang medlemsstaterne har reguleret for selvstændiges arbejdsmiljø.

I 1999 gav det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen en positiv udtalelse til det forslag til henstilling Kommissionen havde fremsat.

Af forslaget fremgår, at man henstiller til medlemsstaterne at:

- anerkende, at selvstændige inden for rammerne af landets arbejdsmiljøpolitik har ret til samme beskyttelse som arbejdstagere samt at de har forpligtigelser på området,
- sikre anerkendelsen af denne ret og disse forpligtigelser,
- tilpasse lovgivningen i det omfang det er nødvendigt,
- sikre at de selvstændige kan indhente relevante oplysninger om forebyggelse af arbejdsmiljørisici,
- sikre at selvstændige kan få adgang til uddannelse som giver dem tilstrækkelig viden om arbejdsmiljø,
- sikre at adgangen til information og uddannelse ikke medfører så store omkostninger, at de selvstændige ikke ønsker at bruge adgangen,
- sikre passende tilsyn med de selvstændiges arbejdsmiljø,
- tage hensyn til andre medlemsstaters erfaringer med udarbejdelse af lovgivning vedr. selvstændiges arbejdsmiljø,
- sikre at selvstændiges arbejdsmiljø er underlagt passende kontrol og tilsyn,
- undersøge, 4 år efter henstillingens vedtagelse, om de gennemførte foranstaltninger er effektive og underrette Kommissionen om resultatet.

3. Danske regler

Ifølge arbejdsmiljøloven § 2, stk. 3, omfatter visse bestemmelser i loven også arbejde, der ikke udføres, for en arbejdsgiver – det vil bl.a. sige selvstændiges arbejde. De bestemmelser, som også gælder for selvstændige, er bl.a. bestemmelserne om tekniske hjælpemidler, stoffer og materialer og arbejdets tilrettelæggelse og udførelse.

Der er således forskel på omfanget af den regulering, der gælder for arbejdstagere sammenlignet med, hvad der gælder for selvstændige, men en række centrale bestemmelser på arbejdsmiljøområdet finder således også anvendelse for selvstændige.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen anfører, at manglerne i såvel EF's som i medlemsstaternes lovgivning tyder på, at det under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet er nødvendigt med en fællesskabsindsats for at sikre selvstændige et minimum af beskyttelse mod erhvervsrisici.

Kommissionen finder endvidere, i betragtning af, at nogle medlemsstater allerede har truffet nationale foranstaltninger med hensyn til selvstændige, det planlagte initiativ på ingen måde anses for at være for vidtgående og er således i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Regeringen er enig heri.

5. Høring

Der er på nuværende tidspunkt ikke foretaget høring af arbejdsmarkedets parter.

6. Tidligere forelæggelse

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vil ikke medføre ny lovgivning eller lovændringer.

For en god ordens skyld skal det bemærkes, at L 149 forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø, der bl.a. indeholder forslag om begrænsning i Arbejdstilsynets adgang til en privatbolig alene vedrører en begrænsning for Arbejdstilsynets besøg i de tilfælde, hvor der udføres ikke-erhvervsmæssigt arbejde i den private bolig. Det vurderes, at udkastet til Rådets henstilling ikke vil få konsekvenser for lovforslaget, idet henstillingen alene vedrører selvstændiges erhvervsmæssige beskæftigelse.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at få samfundsøkonomiske konsekvenser.